

๙๙๖.๘๖๐๗๑๒
พ.๙๙๖๐๑
๘.๕

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2553

พรฤดี ฮวดเฮง. (2553). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์,
รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 และ
เปรียบเทียบความคิดเห็น โดยแบ่งตามเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน เพศชาย 150 คน เพศหญิง
150 คน รวมทั้งสิ้น 300 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยเป็นแบบสอบถามผู้วิจัย
สร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยใช้สถิติที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 มีดังนี้ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร
และวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านการวัด
และประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.44)

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 จำแนกตาม
เพศนักเรียนชายและนักเรียนหญิง แตกต่างกัน ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

OPINIONS OF MATTHAYOMSUKSA 2 STUDENTS ON LEARNING SWORD AND POLE
SUBJECT IN CHONBURI EDUCATIONAL SERVICE AREA IN ACADEMIC YEAR 2009

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2010

Pronrudee Hundhang. (2010). *Opinions of Matthayomsuksa 2 Students on Learning Sword And Pole Subject in Chonburi Educational Service Area in Academic Year 2009*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Paiboon Srichaisawat, Assoc. Prof. Wattana Suthipan.

The purposes of this study were to study the opinions of Matthayomsuksa 2 students on learning sword and pole subject in Chonburi Educational Service Area in academic year 2009 and to compare the opinions between sexes. The subjects were 300 students; 150 males and 150 females obtained by Stratified Random Sampling. The reliability of the questionnaire constructed by the researcher was .95. Frequency, percentage, standard deviation and a t-test comparison of data were analyzed.

The results were as follows:

1. The overall mean of the opinions of Matthayomsuksa 2 students on learning sword and pole subject in Chonburi Educational Service Area in academic year 2009, the students expressed their opinions in all areas at the high level ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.44).
2. The comparison of the opinions of Matthayomsuksa 2 students on learning sword and pole subject in Chonburi Educational Service Area in academic year 2009, It was found that the opinions between male and female students were significantly different at .05 level

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552

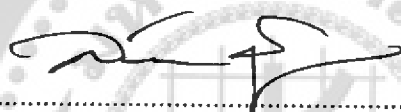
ของ

พรฤดี ฮวดเฮง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ 27 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

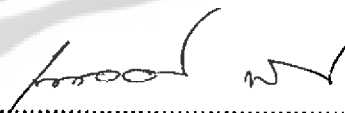
คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

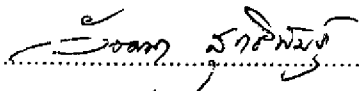
.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ไพฑูรย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

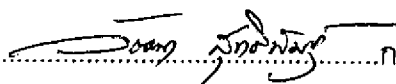
.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

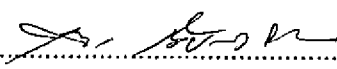
.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ไพฑูรย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เจษฎา เจียรนนัย)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์
ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์
กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ และรองศาสตราจารย์
เจษฎา เจียรนะย์ ที่ได้กรุณารับเป็นกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์เพิ่มเติม ที่ช่วยให้
คำปรึกษาแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ปริญญานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัย
ขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ วาสนา มั่งคั่ง อาจารย์
ณรงค์ วิชัยรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี
ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือและให้คำชี้แนะต่างๆ

ขอขอบคุณ นางสาวชลรัตน์ ชลมารค ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนสุตา ในฐานะ
ผู้บังคับบัญชา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในการศึกษาต่อ ตลอดจนคณะครูโรงเรียนสุตา
ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ เกี่ยวกับการทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับ บิดา มารดา และครอบครัวด้านพิทักษ์พงศ์
ที่ให้การสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมาทำให้ปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

พรฤดี ฮวดเฮง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	2
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	2
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
สมมุติฐานในการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ความหมายของความคิดเห็น	5
ความสำคัญของความคิดเห็น	7
องค์ประกอบของความคิดเห็น.....	7
องค์ประกอบของการเรียนการสอนพลศึกษา	7
ความเป็นมาของวิชากระบี่กระบอง	13
ความหมายและความสำคัญของวิชากระบี่กระบอง.....	15
หลักสูตรของวิชากระบี่กระบองในโรงเรียนมัธยมศึกษา	16
ประโยชน์ของกระบี่กระบอง	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
งานวิจัยในต่างประเทศ	22
งานวิจัยในประเทศ	25
3 วิธีดำเนินการวิจัย	43
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	20 46 14
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	22 46 18
การวิเคราะห์ข้อมูล	20 46 11
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	21 47 14
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	25 66
สรุปผลการวิจัย	26 67
อภิปรายผล	27 69
ข้อเสนอแนะ	28 72
บรรณานุกรม	29 73
ภาคผนวก	31
ภาคผนวก ก	32 79
ภาคผนวก ข	80
ภาคผนวก ค	87
ประวัติย่อผู้วิจัย	89

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 300).....	47
2	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีการสอน (N = 300).....	48
3	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านครูผู้สอน (N=300). ..	49
4	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านนักเรียน (N=300).....	50
5	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ การเรียนการสอน (N = 300)	51
6	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและ ประเมินผล (N = 300)	52
7	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 (N=300)	53
8	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีการสอน (N =150)	54
9	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านครูผู้สอน (N=150)	55
10	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านนักเรียน (N=150)	56
11	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ การเรียนการสอน (N =150)	57

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
12	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและ ประเมินผล (N =150)	58
13	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร วิธีการสอน (N =150)	59
14	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านครูผู้สอน (N =150)	60
15	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านนักเรียน (N =150)	61
16	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน (N =150)	62
17	ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและ ประเมินผล (N =150)	63
18	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ตามตัวแปรเพศ (N =300)	64

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาของประเทศไทย เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นในเรื่องของการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพในการเรียน ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้นั้น ขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอนที่มีความน่าสนใจหรือทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนต้องมีการพัฒนารูปแบบการสอนอยู่เสมอ โดยวิชาพลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม รวมทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนวิชาพลศึกษา

การกีฬานั้นสำคัญมาก นอกจากจะทำให้ให้นักเรียนและประชาชนมีการออกกำลังกายและออกกำลังกายที่ดีแล้ว ยังช่วยฝึกจิตใจให้รู้จักหน้าที่ มีความสามัคคีในหมู่คณะทั้งฝึกให้เกิดความกล้าหาญ อดทน รู้แพ้รู้ชนะ ชาตินิยมเป็นชาตินักรบมาแต่สมัยโบราณกาล ได้ชื่อว่าเป็นผู้กล้าหาญ ยืนหยัดต่อสู้ อุปสรรคทุกอย่าง โดยไม่ยอมถอยหลัง ทั้งมีเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจผู้แพ้ มีจิตใจเป็นนักกีฬาโดยแท้จริง เราทั้งหลายผู้สืบสานมาแต่บรรพบุรุษ จึงสมควรพยายามฝึกฝนตนเองให้มีความเข้มแข็ง ถึงพร้อมด้วยความเป็นนักกีฬา ให้สมกับมีเลือดนักรบ และสามารถรักษาความเป็นไทยของประเทศชาติ (พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. 2505; อ้างอิงจาก สันต์ท โกมลบุตร ณ นคร. 2506: 25)

กระบี่กระบอง จัดเป็น ศิลปะการต่อสู้ของไทย ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ประเภทหนึ่ง กระบี่กระบอง มีประวัติมายาวนาน ใช้ต่อสู้ ปกป้องบ้านเมืองมาหลายครั้ง กษัตริย์ไทยในสมัยก่อน ก็ใช้ดาบ พลอง จ้าว ต่อสู้เพื่อป้องกันภัยจากผู้รุกรานมากมาย ปัจจุบัน กระบี่กระบอง ได้พัฒนามาเป็น กีฬาไทยที่คู่ควรแก่การอนุรักษ์เอาไว้ เป็นอย่างมาก ยิ่งนับวันยิ่งหาดูได้ยาก แต่ก็ยังมี หลายที่ หลายสำนัก พยายามอนุรักษ์วิชา กระบี่กระบอง นี้เอาไว้ เพราะคนไทยส่วนหนึ่งในปัจจุบัน เห็นว่า วิชากระบี่กระบอง เป็นวิชาที่ดูโหดร้าย จึงมีพ่อแม่ ผู้ปกครองจำนวนไม่มากนักที่ยินยอมให้บุตรหลาน มาเล่นกีฬากระบี่กระบอง ทำให้เกรงว่าศิลปะการต่อสู้ประเภทนี้จะค่อยๆ เลือนหายไปจากสังคมไทย เหลือเพียงแต่การเรียนในหลักสูตรของมัธยมศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งเท่านั้น

กระบี่กระบอง เป็นวิชาพลศึกษาที่ดีอย่างหนึ่งเนื่องจาก เป็นการออกกำลังกายได้ทั่วทุก ส่วนของร่างกาย นับว่าเป็นการบริการร่างกายประกอบเครื่องมือประเภทหนึ่ง นอกจากอวัยวะทุกส่วนของร่างกายจะได้รับการฝึกหัดแล้ว อาการเคลื่อนไหวก็มีครบถ้วน เช่น การนั่ง การยืน การเดิน การวิ่ง การกระโดด การตีรับ ฯลฯ เป็นการออกกำลังกายที่เหมาะสมแก่ทุกเพศและทุกวัย ไม่ว่าเด็ก หรือผู้ใหญ่ ชาย หญิงสามารถเรียนและฝึกหัดได้กันทั้งนั้น (ชรินนทร์ ยุทธะนันท์ และคณะ. 2546:

วิชากระบี่กระบอง นั้นเป็นศิลปะและวัฒนธรรมของชาวไทย ที่มีสืบทอดกันมาอย่างยาวนาน ของบรรพบุรุษของไทย ที่ได้บรมสั่งสอนถ่ายทอดวิชาให้กับลูกหลานสืบต่อกันมา โดยเฉพาะ อาจารย์นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้เป็นผู้ริเริ่มในการบรรจุวิชากระบี่กระบองไว้ในหลักสูตร การเรียนการสอน เพื่อเป็นการส่งเสริมและอนุรักษ์ไว้ ให้คนไทยทุกคนและคนทั่วโลกได้รู้จักศิลปะ และวัฒนธรรมที่งดงามและมีคุณค่าของชาวไทยและช่วยกันอนุรักษ์ ดูแลรักษาไว้ตลอดไป

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนวิชากระบี่กระบอง มีความประสงค์ที่จะทราบความคิดเห็น ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการเรียนวิชากระบี่กระบอง ตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นใน การเรียนการสอน เนื่องจากปัญหาที่พบในปัจจุบัน คือผู้เรียนมักขาดเรียนหรือลาในวันที่มีการเรียน วิชากระบี่กระบองเป็นจำนวนมาก จึงได้ทำการวิจัยเรื่องดังกล่าว เพื่อที่จะนำผลการวิจัยมาเป็น แนวทางในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชา อีกทั้งเพื่อเป็นแนวทาง ในการพัฒนา หลักสูตรการเรียนการสอน ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี ปีการศึกษา 2552
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชาย และ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี ปีการศึกษา 2552

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขและส่งเสริมพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบอง อีกทั้งเพื่อเป็นแนวทางใน การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบอง ให้เกิดการแพร่หลายมากยิ่งขึ้นประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1,279 คน จากโรงเรียน 3 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี ปีการศึกษา 2552 เป็นนักเรียนชาย จำนวน 244 คน นักเรียนหญิงจำนวน 1,035 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 จากการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 300 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 150 คน นักเรียนหญิงจำนวน 150 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

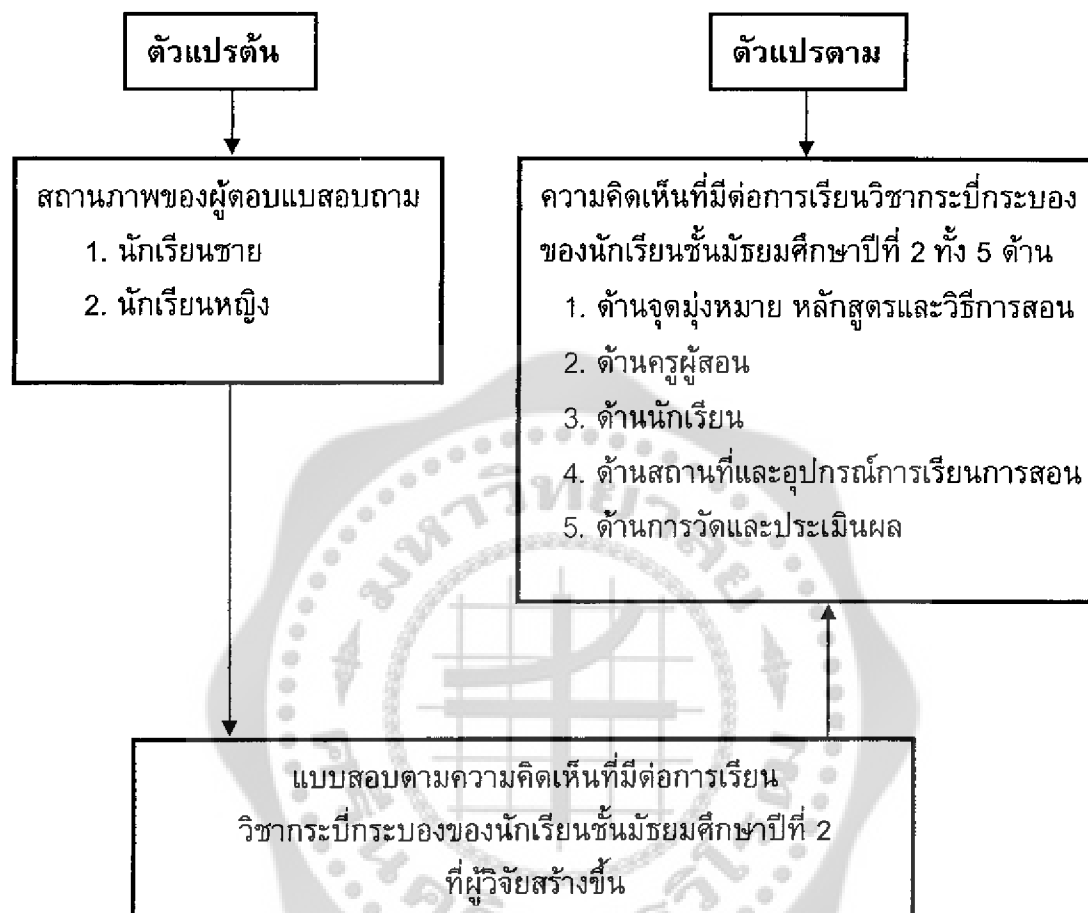
ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ เพศ แยกเป็น นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่ตอบสนองไปในทิศทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์โดยมีพื้นฐานความรู้ประสบการณ์ สภาพแวดล้อมและอารมณ์เป็นตัวประกอบกับการเรียนการสอนในวิชากระบี่กระบองเป็นต้น
2. **วิชากระบี่กระบอง** หมายถึง วิชาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวประจำชาติไทยตั้งแต่สมัยโบราณ โดยการใช้อาวุธในร่างกาย ได้แก่ หมัด เท้า เข่า ศอกและศีรษะ ประกอบกับอาวุธในการต่อสู้ป้องกันตัว ซึ่งเป็นหลักสูตรการเรียนสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
3. **นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2** ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ซึ่งกำลังเรียนวิชากระบี่กระบองอยู่ และที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบองมาแล้ว
4. **โรงเรียน** หมายถึง โรงเรียนที่มีการเปิดการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี
5. **สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี** หมายถึง พื้นที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียนภายในจังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ทั้งงานวิจัยในต่างประเทศและงานวิจัยในประเทศ ซึ่งสามารถนำมาสนับสนุนแนวทางการศึกษาครั้งนี้
ได้ดังนี้

1. ความหมายของความคิดเห็น
2. ความสำคัญของความคิดเห็น
3. องค์ประกอบของความคิดเห็น
4. องค์ประกอบของการเรียนการสอนพลศึกษา
5. ความเป็นมาของวิชากระบี่กระบอง
6. ความหมายและความสำคัญของกระบี่กระบอง
7. หลักสูตรของวิชากระบี่กระบอง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
8. การจัดการเรียนรู้ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี
9. ประโยชน์ของกีฬากบี่กระบอง
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของความคิดเห็น

จากความหมายของความคิดเห็น ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของคำว่า
ความคิดเห็น ไว้ดังนี้

ความคิดเห็นตามความหมายในพจนานุกรมการศึกษา หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ
ความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้เกิดจากการพิสูจน์ หรือการชั่งน้ำหนักว่า เป็นการถูกต้อง
หรือไม่ สอดคล้องกับความหมายในพจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ (Webster. 1998: 950) ที่ให้
ความหมายว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึกในใจของบุคคลใดบุคคล
หนึ่งที่พิจารณา ตัดสินใจ เพื่อการประเมินค่าของสิ่งต่างๆ

กู๊ด (Good. 1959: 113) ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับ ความคิดเห็นว่าหมายถึง ความเชื่อ
การตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์หรือชั่งน้ำหนักว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

ไซลส์ (กาวิณ กาญจนบุระ. 2550: 6; อ้างอิงจาก Childs. 1965: 15) กล่าวว่า ความ
คิดเห็นเป็นการแสดงออก (Overt Expression) ของทัศนคติ (Overt Attitude) ที่มีอยู่ภายใน โดย
การพูดหรือการเขียน ซึ่งความจริงไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น เพราะบุคคลสามารถมีความคิดเห็นในใจได้

โดยไม่ต้องแสดงออกและบุคคลก็อาจแสดงทัศนคติออกมาเป็นคำพูดได้เช่นกัน

โคเลสนิค (Kolesnik. 1970: 296) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแปลความหมาย หรือ การลงความเห็นที่เกิดข้อเท็จจริง ซึ่งแต่ละบุคคลคิดว่าถูกต้อง แต่คนอื่น ๆ อาจไม่เห็นด้วยก็ได้ ความเห็นที่ไม่ลึกซึ้งเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่เป็นเวลานาน

เบสท์ (Best. 1977: 169) ได้ให้คำจำกัดความว่า ความคิดเห็น คือการแสดงออกทางด้าน ความเชื่อ และความรู้สึกของแต่ละบุคคลโดยการพูด

เทอร์สโตน (Thurstone. 1977: 285) กล่าวว่า เจตคติเป็นการแสดงออกทางผลรวมของ ทางโน้มน้าวและความรู้สึก ความมีอคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้น อยู่ในจิตใจมาก่อนความคิด ความกลัว การบังคับขู่เข็ญ และการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งส่วนความคิดเห็นก็คือ เจตคติ แต่เป็นการแสดงเจตคติที่แสดงออกมาเป็นคำพูด นอกจากนั้นความคิดเห็นยังเป็นสัญลักษณ์ ทางเจตคติด้วย

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 3) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติ อย่างหนึ่งแต่การแสดงความคิดเห็นนั้นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนหนึ่งที่ พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

บุญมี เลากุลสานต์ (2531: 6) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นท่าทีความรู้สึกที่มีต่อ บุคคลหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่มีทั้งลักษณะส่งเสริม คิดเห็นพอใจ นิยมชมชอบ สนับสนุนและปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจและในลักษณะต่อต้าน คือ ขัดแย้ง เบื่อหน่าย ไม่สนใจ ไม่รวมมือหรือไม่ปฏิบัติตาม

อนันต์ รัตนทราย (2535: 5) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึก ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้านการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับความต้องการ ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็น เพื่อขอรับการสนับสนุนความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็น จะเกี่ยวข้องกับค่านิยมและทัศนคติ โดยต่างก็เป็นเรื่องราวทางจิตชุดหนึ่งที่เริ่มจากค่านิยม อันเป็น เรื่องราวทางจิตอย่างกว้าง ๆ และทัศนคติเป็นเรื่องราวทางจิตที่แคบลงไปจนกระทั่งถึงความคิดเห็น ซึ่งเป็นเรื่องราวทางจิตที่แคบที่สุด คือเป็นการแสดงออกถึงเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะเท่านั้น

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิ์วัฒน์ (2536: 1) กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นการวัดด้านความรู้สึกนึก คิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ไม่ได้ติดตัวมาแต่กำเนิด ประสบการณ์ต่าง ๆ จะมีอิทธิพลมากต่อความคิดเห็น และความคิดเห็นเป็นพื้นฐานสำคัญที่กระตุ้น ให้การกระทำ

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2538: 5) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออก ซึ่ง ความเชื่อบางอย่าง เจตคติบางอย่าง และค่านิยมของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งการกระทำอาจไม่ สอดคล้องกับการแสดงออกทางความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น

ลาวัณย์ จักรานวัณ (2540: 104) ได้กล่าวว่าความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ หรือการลงความเห็นที่ไม่ได้เป็นความรู้สึกอันแท้จริง แต่ในบางครั้งความคิดในบางสิ่งบางอย่างอาจเป็นจริงได้จากความหมายของนักวิชาการต่าง ๆ ให้ทัศนะไว้ พอจะสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก อารมณ์ ประสบการณ์ ความเชื่อความศรัทธาของแต่ละบุคคล

ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษารูสึกของแต่ละบุคคลที่มีต่อบางสิ่งบางอย่าง จะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆ โดยการแสดงออกทางความคิด การพูด หรือการเขียน ในการสำรวจความคิดเห็นนั้นมีประโยชน์อย่างมากมาย ช่วยในการวางแผนการบริหารงานที่ดี การกำหนดทิศทางของนโยบาย การวางแผนโครงการ เพราะว่าการสำรวจความคิดเห็นนั้น มีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับทุกหน่วยงานที่ต้องมีการทำงานร่วมกันกับหน่วยหรือบุคคลที่มีจำนวนมาก เพราะงานต่าง ๆ จะดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ง่ายขึ้น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และตามความพอใจของผู้ร่วมงาน

องค์ประกอบของความคิดเห็น

เทรนดิส (Triandis. 1971: 2-3) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความคิดเห็นไว้ว่า

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ความคิดที่บุคคลมีสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือสถานการณ์ใด ๆ ความรู้ ความคิด ดังกล่าวเป็นส่วนกำหนดทิศทางความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และติดต่อกับสิ่งเร้าครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวก
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์และความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะกำหนดทิศทางความเห็น คือถ้ามีความรู้สึกดี บุคคลก็จะมีความเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น บุคคลก็จะมีความเห็นในทางลบ
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงความเห็นของบุคคล คือ แสดงออกอย่างชัดเจน แสดงว่ามีความเห็นเป็นบวก เป็นลบแน่นอน

องค์ประกอบของการเรียนการสอนพลศึกษา

องค์ประกอบของการเรียนพลศึกษา ประกอบด้วยต่าง ๆ ดังนี้

ด้านหลักสูตรของวิชาพลศึกษา

จิระพันธุ์ พลพัฒน์ (2532: 5) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตรคือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่นักเรียนแต่ละคนพึงมีในโปรแกรมการจัดการศึกษา เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย

ทั่วไป และจุดมุ่งหมายเฉพาะ ที่ได้มีการวางแผนเอาไว้ในกรอบของทฤษฎี และผลการวิจัย การศึกษาหรือการปฏิบัติงานที่ผ่านมาทั้งในอดีต และปัจจุบัน

สังัด อุทานันท์ (2535: 563) ได้อธิบายคำว่า “หลักสูตร” หมายถึงประมวลผลของการตัดสินใจก่อนที่จะดำเนินการสอน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับเนื้อหาของการเลือกเนื้อหาสาระที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้สอน การเลือกวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งกฎเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม เพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างได้ผลให้มากที่สุด

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 9) กล่าวว่า หลักสูตรพลศึกษาที่ดี ควรมีลักษณะกว้างๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นโครงการศึกษาในโรงเรียนได้จริง จัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนได้เกิดพัฒนาการครบถ้วนทุกด้าน ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาและพลศึกษา
2. ส่งเสริมแนวความคิดของการปกครองระบอบประชาธิปไตย
3. แสดงความเข้าใจในธรรมชาติของสังคมและความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมสุขภาพ ความสามารถในการประกอบอาชีพ การเป็นพลเมืองที่ดีการรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และมีศีลธรรม จริยธรรม
4. จัดรวบรวมเป็นโปรแกรมต่างๆไว้ด้วยกัน เพื่อให้นักเรียนสามารถถ่ายโยงไปใช้ได้จากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่งด้วยการสอนแบบต่อเนื่อง

จุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา

กอง วิสุทธิธารมณ (จรวย แก่นวงศ์คำ. 2524: 5) กล่าวว่า ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่าพลศึกษาเป็นการฝึกฝนร่างกายให้มีสมรรถภาพดีขึ้น โดยใช้กิจกรรมบางอย่างเป็นเครื่องมือประกอบการพลศึกษา ช่วยส่งเสริมให้ร่างกายเจริญงอกงาม เติบโต แข็งแรง ว่องไว ช่วยส่งเสริมอบรมจิตใจให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยหนักแน่น อดทน รู้แพ้รู้ชนะ มีจิตใจสูง สร้างสรรค์สามัคคีและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

จรวย แก่นวงศ์คำ (2529: 17) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการด้านการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงาม และมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่เลือกเฟ้นแล้ว เป็นสื่อกลางของการเรียนรู้

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536: 12-13) กล่าวว่าไว้ว่า คำว่า “สรีระ” หรือ “Physical” หมายถึงร่างกายนั้นคือลักษณะต่าง ของร่างกาย เช่น ความแข็งแรงของร่างกาย พัฒนาการของร่างกาย ทักษะของร่างกาย สุขภาพของร่างกายและอื่นๆ เมื่อเติมคำว่า “Education” เข้าไปเป็น “Physical Education” นั้น หมายถึง ขบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูน และพัฒนาร่างกายมนุษย์ให้ดีขึ้นหรือกล่าวได้ว่า พลศึกษาคือวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและทักษะ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายต่างๆ หรือกีฬา

ต่าง เป็นสื่อของการเรียนและนักเรียนมีพัฒนาการทางด้านต่างๆ จากการที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นมาเป็นอย่างดีแล้วนั้นปรัชญาของวิชาพลศึกษาจะเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาในทุกๆระดับ องค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งควรพิจารณาร่วมกันไปด้วย คือ ตามหลักของธรรมชาติแล้วร่างกายคนเราจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหว เพื่อความเจริญเติบโต การเคลื่อนไหว หรือกิจกรรมเกี่ยวกับร่างกายยังทำให้เกิดความสนุกสนานเป็นนันทนาการ ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ช่วยในการเข้าสังคม ผ่อนคลายความตึงเครียด เป็นการสำรวจหรือทดสอบความสามารถและทำให้สุขภาพดีขึ้น ฉะนั้นจึงสรุปจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาได้เป็น 2 ระดับใหญ่ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป (General Objectives) เป็นจุดมุ่งหมายระดับปรัชญาของวิชาพลศึกษา

2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ (Specific Objectives) ที่นิยมเรียกว่า จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 22-27) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนพลศึกษาทำให้พัฒนาด้านร่างกาย พัฒนาด้านจิตใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ การมีน้ำใจนักกีฬา พัฒนาด้านทักษะจากการทำงานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท ทั้งนี้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษายังมีการตรวจสอบสุขภาพและการทดสอบสมรรถภาพของนักเรียนอยู่เป็นประจำ ดังนั้นทำให้ครูสามารถประเมินผลการเรียนการสอนและประเมินสมรรถภาพและพัฒนาการทางร่างกายนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2549: 27) กล่าวว่า การสอนวิชาพลศึกษาทำให้พัฒนาการทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นคนมีเห็นผล พัฒนาการทางด้านอารมณ์ มีความอดทน อดกลั้น ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้

ด้านครูผู้สอน

นิกสัน (สมศักดิ์ อยู่คง. 2527: 21; อ้างอิงจาก Nixon. 1967: 4 -8) กล่าวถึง ครูพลศึกษา สิ่งที่สำคัญในตัวครูพลศึกษา คือ ต้องมีทักษะทางพลศึกษาที่อยู่ในระดับสูง กระฉับกระเฉง มีสุขภาพกายดี ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ มีอารมณ์มั่นคงและสมดุล มีความเป็นผู้นำ และหมั่นค้นคว้าเอกสาร

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 189 – 208) ครูพลศึกษาและกีฬา คือ เป็นผู้ยึดถือในหลักการและปรัชญาของการพลศึกษาและการกีฬา และได้ใช้กิจกรรมพลศึกษาและการกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้และมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้านตามหลักการและปรัชญาการพลศึกษาและการกีฬา คือ ทั้งใน (1) ด้านสมรรถภาพทางกาย (2) ด้านทักษะการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและทักษะกีฬา (3) ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย และการเล่นกีฬา (4) ด้านคุณธรรมประจำตัว เช่น ความมีระเบียบวินัย การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และ (5) ด้านการมีเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษาและการกีฬา ทั้งนี้เพื่อ

จะนำไปสู่การมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งในปัจจุบันและอนาคตตามเจตนารมณ์ของอุดมคติของพลศึกษาและกีฬา ครูพลศึกษาและกีฬาถือเป็นครูและนักการศึกษาคนหนึ่งที่จะต้องทำหน้าที่และความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ เช่น ในโรงเรียน แต่ครูพลศึกษาและกีฬานั้นอาจจะต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ตลอดจนลักษณะงานมีความแตกต่าง และมีขอบข่ายของงานค่อนข้างจะกว้างกว่าครูอื่น ๆ บ้าง ดังนั้น ครูพลศึกษาที่ดีจึงจำเป็นต้องมีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะที่แตกต่างและเพิ่มเติม นอกเหนือจากครูคนอื่น ๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้นดังต่อไปนี้

ด้านนักเรียน

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529: 79 - 85) กล่าวว่า ลักษณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ทางด้านร่างกาย

1. ระยะแตกหนุ่มสาว (Puberty) เด็กผู้หญิงจะมีพัฒนาการเร็วกว่าเด็กผู้ชายประมาณ 1-2 ปี เด็กผู้หญิงอาจจะเริ่มมีประจำเดือนตั้งแต่อายุ 11-12 ปี ตามปกติเด็กผู้หญิงจะเริ่มมีเมื่ออายุ 13 ปี ประมาณ 10 % จะมีหลังอายุ 15 ปี
2. การเชื่อมต่อของกระดูกที่ข้อมือและนิ้วมือ ของเด็กผู้หญิงจะเรียบริ้วเมื่ออายุ 16 ปี แต่สำหรับเด็กชายจะเรียบริ้วเมื่ออายุ 18-19 ปี แสดงความแตกต่างระหว่างเพศ
3. โครงร่าง กระดูกเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระดูกที่แขนและขา ด้วยเหตุนี้ทรวดทรงในระยะนี้จึงต้องระวังเป็นพิเศษ มิฉะนั้นจะทำให้เกิดการเสียทรวดทรงได้ง่าย
4. น้ำหนักและส่วนสูง น้ำหนักและส่วนสูงจะเพิ่มอย่างรวดเร็วในระหว่างอายุ 12 ปี สำหรับเด็กผู้หญิงและ 14 ปี เศษสำหรับเด็กผู้ชาย ส่วนสูงจะเพิ่ม 18 นิ้ว น้ำหนัก 7.8 ปอนด์ สำหรับเด็กผู้ชายในปีหนึ่งก่อนถึงระยะนี้แต่พอมาถึงระยะนี้จะสูง 3.3 นิ้ว น้ำหนัก 16.6 ปอนด์
5. Strength ที่ความเจริญอย่างรวดเร็ว หลังระยะ Puberty แต่จะมีสูงสุดหลังจากส่วนสูงได้เพิ่มอย่างรวดเร็วแล้ว
6. Motor Ability ดีขึ้นแต่ค่อนข้างช้า เด็กบางคนอาจจะมี Motor Ability ต่ำในขณะที่ร่างกายมีอัตราการเจริญเติบโตสูง Awkwardness จะเริ่มมีในระยะนี้

7. ระบบหมุนเวียน หัวใจโตขึ้น สามารถส่งโลหิตไปเลี้ยงส่วนต่างๆของร่างกายได้มากขึ้น

8. Endurance ระยะนี้ก็ยังมีน้อย

ทางด้านจิตใจ

1. ภัยของ Loyalty ต่อทีม club gangs
2. ภัยเดียวกันมีบทบาทสำคัญ
3. มีระยะของความสนใจยาวนานขึ้น เริ่ม concentrate ในกิจกรรมน้อยอย่าง
4. สามารถมี abstract Idea ดีขึ้น
5. ต้องการผจญภัย ตื่นเต้น
6. บูชาและรักในความเก่งของผู้นำ

7. ความสนใจในกิจกรรมเป็นจังหวะ เด็กผู้ชายลดน้อยลง เด็กผู้หญิงเพิ่มมากขึ้น
8. ทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายต้องการกิจกรรมที่แข่งขัน
9. เริ่มสนใจใน appearance ของตัวเองมากขึ้น โดยเฉพาะเด็กผู้หญิง
10. ไม่ค่อยเชื่อมั่นในตัวเอง
11. ต้องการต่อสู้ในเด็กผู้ชาย
12. โมโหง่าย ไม่แน่นอน

จากคุณสมบัติของร่างกายของเด็กในวัยนี้ จึงเห็นได้ว่าจะจัดโปรแกรมในกิจกรรมต่างๆที่มีการออกกำลังกายที่หนักพอควร แต่ทั้งนี้จะต้องไม่เกินกำลังความสามารถของระบบหมุนเวียน
ลักษณะพิเศษเฉพาะวัย

1. เป็นระยะของความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เด็กผู้หญิงเจริญเติบโตล้าหน้าเด็กผู้ชายไป 2 ปี กระดูกเจริญเต็มที่ Sex เด็กผู้หญิงเจริญเต็มที่ก่อนเด็กผู้ชายจะได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษ ความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อและประสาทดีมาก รูปร่างถึงขั้นผู้ใหญ่ มีการทรงตัวที่ดี

2. ความสนใจในเพศเดียวกันขยายไปยังเพศตรงข้ามมีมากขึ้น
3. ความจำ การมีเหตุผล การตัดสินใจมีมากขึ้นในวัยนี้
4. ยอมรับรู้ถึงความสำคัญของหมู่และการปรับตัวให้เข้ากับหมู่คณะ สังคมได้
5. ชอบในการแข่งขันกีฬา
6. ความสนใจกีฬามีระยะนาน อาจเล่นติดต่อกันได้นานๆ
7. กีฬาของสังคม เด็กสนใจเป็นพิเศษ

แมคโคบี และ แจ็คคลิน (สจวร์ต โค้วตระกูล. 2533: 105; อ้างอิงจาก Maccoby; & Jacklin. 1974: 105) ได้รวบรวมผลการวิจัยเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างทั้งหมด และได้สรุปความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชายที่นักวิจัยได้สรุปเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศที่เป็นผลการวิจัย ออกเป็น 3 จำพวก คือ

1. ความแตกต่างระหว่างเพศที่มีผลการวิจัยสนับสนุนเป็นที่เชื่อถือได้
 2. ความแตกต่างระหว่างเพศยังไม่มีผลการวิจัยสนับสนุนแน่นอน
 3. ความแตกต่างระหว่างเพศที่ยังไม่มีผลการวิจัยสนับสนุนเพียงพอ
- แมคโคบี และ แจ็คคลิน พบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศที่มีผลการวิจัยเป็นที่เชื่อถือได้

มีดังต่อไปนี้ ผู้ชายมีความสามารถหรือพฤติกรรมดีกว่าผู้หญิง เพียง 3 อย่าง คือ

1. ผู้ชายมีความสามารถทางการจำรูปทรงสิ่งของได้ แม้ว่าจะตั้งพลิกแพลงในท่าต่างๆ หรือ สามารถที่จะเห็นความสัมพันธ์ของ Space – form ในจินตนาการได้ (Spatial Ability)
2. ผู้ชายมีความสามารถทางคณิตศาสตร์ (Quantitative Abilities) มากกว่าผู้หญิง
3. ผู้ชายแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่าผู้หญิง

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

จรินทร์ ธานีรัตน์ (สุภาภรณ์ ศรีเกียรติ. 2551: 16; อ้างอิงจาก จรินทร์ ธานีรัตน์. 2513: 453) ได้กล่าวว่า การสอนพลศึกษาในปัจจุบันการสอนมีความจำเป็น เพราะถ้าขาดอุปกรณ์แล้ว การสอนวิชานี้ได้ไปตามความมุ่งหมาย กล่าวคือ ครูพลศึกษาไม่สามารถนำเอากิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมพัฒนาการส่วนต่างๆ ของร่างกายไม่ครบถ้วนเพราะกิจกรรมอย่างหนึ่งส่งเสริมพัฒนาการได้ ส่วนหนึ่งอีกกิจกรรมหนึ่งก็ส่งเสริมพัฒนาการอีกส่วนหนึ่ง ตัวอย่างเช่น กายบริหารส่งเสริมระบบกล้ามเนื้อ แต่ไม่ได้ส่งเสริมความเร็วไม่ได้ส่งเสริมทักษะทางด้านกีฬา หรือกิจกรรมประเภทกีฬา ไม่ได้ส่งเสริมให้ได้รู้จักการเล่นกิจกรรมเข้าจังหวะ ดังนี้ เป็นต้น ฉะนั้นถ้าครูจะสอนกิจกรรมมาก อย่างเพื่อให้เด็กพัฒนาการครบทุกส่วนของร่างกายก็จำเป็นอยู่เองที่ต้องมีอุปกรณ์การสอนอย่างพร้อมเพียงครบถ้วน

บุชเชอร์ และรีด (ชนะ ฤทธิธรรม. 2550: 60; อ้างอิงจาก Bucher; & Reads. 1971: 255) ให้ข้อเสนอแนะว่า ครูพลศึกษาต้องศึกษาสิ่งที่ตนจะสอนอย่างละเอียดจนเข้าใจ ก่อนจัดเตรียม อุปกรณ์ให้พร้อม จัดสถานที่เรียนให้เหมาะสม ไม่ว่าห้องเรียน โรงฝึกพลศึกษา หรือสนามกีฬา ตลอดจนการหาวัสดุสิ่งของตามขั้นตอนโดยใช้อุปกรณ์ ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมทุกคนในการปฏิบัติ กิจกรรม สอนให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามกฎและระเบียบ มีความรวดเร็วและแน่นอนในการตัดสินใจ การสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม สร้างเสริมบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ การมีน้ำใจนักกีฬา นำไปสู่ การสอนที่สนุกสนาน และบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้

ด้านการวัดและประเมินผล

พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532: 3) ได้กล่าวและให้ความหมายของการวัดผลและการประเมินผลทางพลศึกษาไว้ดังนี้

การวัดผล (Measurement) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดหรือหาจำนวนปริมาณ อันดับ หรือรายละเอียดของคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการทราบได้โดยใช้เครื่องมือเป็นหลักในการวัด กระบวนการดังกล่าวจะทำให้ได้ตัวเลขหรือหรือข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ที่ใช้แทนจำนวนและ ลักษณะที่วัดนั้นจากความหมายนี้ แสดงว่าการวัดผลต้องดำเนินการอย่างขั้นตอนเป็นระเบียบ แบบแผน มีเครื่องมือ ปกติการวัดผลโดยทั่วไปมีอยู่ 2 ด้าน คือ

1. การวัดผลทางกายภาพศาสตร์ (Physical Science) เป็นวัดเพื่อหาจำนวนปริมาณของสิ่งต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมมีตัวตนแน่นอน
 2. การวัดผลทางสังคมศาสตร์ (Social Science) เป็นการวัดหาจำนวน หรือคุณภาพของสิ่งที่เป็นนามธรรมไม่มีตัวตนแน่นอน ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลาย
- การวัดผลเป็นกระบวนการการติดตามผลการปฏิบัติว่า ได้ผลตรงตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใดกล่าวคือ การวัดผลพลศึกษาทำหน้าที่โดยตรงในการตรวจสอบผลของการเรียนการสอน

ว่า ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่างๆตามที่กำหนดไว้มาน้อยเพียงใด ได้ผลระดับใด มีความสามารถ ชนิดใดบ้าง และยังมีสิ่งใดบกพร่องจะต้องปรับปรุงแก้ไขหรือซ่อมเสริมจะเห็นได้ว่าการวัดผลทาง พหุศึกษาเกิดขึ้นเนื่องจากการยอมรับความจริงเกี่ยวกับธรรมชาติของผู้เรียน ซึ่งเชื่อว่าผู้เรียนไม่ว่า จะวัยใด ระดับใด ก็ย่อมมีความแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ หรือที่เรียกว่าความแตกต่างระหว่าง บุคคลหรืออาจแยกเป็น 2 ลักษณะ คือ เชื่อว่า “คนเราเรียนรู้ได้ไม่เท่ากันในเวลาเท่ากัน” หรือ “คนเราเรียนรู้ได้เท่ากันในเวลาที่ไม่เท่ากัน” จากความเชื่อดังกล่าวทำให้การวัดผลมีบทบาทหรือ ต้องทำหน้าที่ 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. การวัดผลเพื่อประเมินผลการเรียน (Summative evaluation)
2. การวัดผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative evaluation)

การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง กระบวนการในการตัดสินใจตัดสินค่าลงสรุปเพื่อพิจารณา ความเหมาะสมหรือหาคุณค่าของคุณลักษณะและพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการทดสอบ (Test) และการวัดผล (Measurement) เป็นหลัก และใช้วิจารณ์ญาณประกอบการพิจารณาจากความหมายดังกล่าว จะเห็นว่า ถ้าจะ ประเมินผลต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอน โดยเริ่มด้วยการทดสอบและวัดผลสิ่งนั้นแล้วนำผลการวัด ที่ได้มาวินิจฉัยอย่างมีหลักเกณฑ์และมีคุณธรรม เพื่อพิจารณาตัดสินใจว่าสิ่งนั้นดีหรือเลว เก่งหรือ อ่อน ได้หรือตก เป็นต้น สรุปคือ การประเมินผลต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลักสามประการ คือ การทดสอบและวัดผล (Test and Measurement) เกณฑ์การพิจารณา (Criteria) และการตัดสินใจ (Decision)

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 391) กล่าวว่า การวัดเพื่อการประเมินผลทางพหุศึกษา คือ การหาปริมาณ ของการพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวของนักเรียนตามหลักการและกระบวนการของ การสอนวิชาพหุศึกษาตามสาระต่างๆ มาตรฐาน หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้แล้วก็นำ ผลของการพัฒนาการที่วัดได้มานั้น มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือ คุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้วเพื่อดูผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอนที่แล้วมา นั้น ดีหรือไม่ดี ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร การวัดเพื่อการประเมินผลทางพหุศึกษา ส่วนมากมักจะกระทำเพื่อให้คะแนนนักเรียนหลังจากได้เรียนจบวิชาแต่ละวิชาในภาคเรียน การศึกษาหนึ่งๆ หรือจบหลักสูตรการเรียนหนึ่งๆ เรียบร้อยแล้ว

ความเป็นมาของวิชากระบี่กระบอง

กระบี่กระบองเป็นศิลปะของไทยแท้ ดังจะเห็นว่าชาติอื่นๆ ไม่มีการเล่นกระบี่กระบองกัน เลย ซึ่งเราสันนิษฐานได้ว่าหากชาติอื่นๆ มีการเล่นกระบี่กระบองกันมาก่อนเมื่อสมัยบรรพบุรุษของ เราเล่นกันแล้วก็คงจะมีมรดกตกทอดถึงรุ่นปัจจุบันนี้บ้าง นี่ก็เป็นเหตุผลว่า กระบี่กระบองเป็นศิลปะ ของไทยแท้มาแต่โบราณกาล เป็นกีฬาประเภทต่อสู้ป้องกันตัวของไทยดั้งเดิมชนิดหนึ่ง ซึ่งเราทุกคน ควรจะสงวนและรักษาไว้ให้คงเป็นสมบัติของชาติเราสืบไป

สมัยโบราณการเรียนกระบี่กระบองนั้น เรียนโดยการฝึกหัดปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ ต่อมา ศึกษาตามแนวตะวันตกเข้ามามีบทบาท เราก็จัดการแก้ไขโดยให้เรียนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ พยายามอบรมสั่งสอนให้ถูกต้องและมีขั้นตอน ระเบียบแบบแผน และพยายามที่จะค้นคว้าเป็นตำราเองบ้าง ได้ถามผู้ที่รู้บ้างแล้วก็ตั้งเป็นทฤษฎีขึ้น ตามความรู้และประสบการณ์ที่ผู้เขียนได้ศึกษาและปฏิบัติมาเป็นเวลานาน

สันนิษฐานว่านักมวยไทยจัดกีฬาประเภทหนึ่งขึ้นสำหรับฝึกซ้อมในเวลาสงบเรียกว่า “กระบี่กระบอง” บรรดากีฬาต่างๆ ที่เล่นฝึกซ้อมเพื่อการรบแล้วจะหากีฬาใดที่ได้ผลอย่างวิชานี้ได้ยาก เพราะกระบี่กระบองเหมือนกับการรบจำลองนี้เอง คือ เอาหวายทำเป็นกระบี่ ดาบ ง้าว ฯลฯ เอาหวายหรือหนังมาทำเป็นโล่หรือเชน แล้วมาจัดตีกันเล่น แข่งขันกันเป็นคู่ดูการต่อสู้ในการรบกันตัวต่อตัว เป็นการฝึกหัดรุกและรับไปในตัว ฝ่ายใดพลาดท่าเสียทีก็เจ็บตัว เพราะร่างกายไม่ได้สวมเกราะ จึงเป็นกีฬาที่ฝึกฝีมือและกายใจได้เป็นอย่างดีเลิศ

การเล่นกระบี่กระบองของไทยเฟื่องฟูมากในสมัยรัชกาลที่ ๔ เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดปรานกระบี่กระบองเป็นพิเศษถึงกับโปรดฯ ให้พระเจ้าลูกยาเธอ หลายพระองค์ด้วยกันทรงหัดกระบี่กระบองทำให้พระเจ้าลูกยาเธอในรัชกาลที่ ๔ ทรงเล่นกระบี่กระบองกันเป็นหลายพระองค์ เช่นนี้ ดังนั้น จึงเข้าใจว่าพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวก็ทรงโปรดปรานกีฬานี้ด้วย เพราะตามหลักฐานปรากฏว่าพระองค์ทรงโปรดศึกษาวิชามวยไทย กระบี่กระบอง ฟันดาบ กับหลวงพลโยธานุโชติ

ครั้นถึงรัชกาลที่ ๖ ความครึกครื้นในการเล่นกระบี่กระบองชักจะลดลงไปบ้างถึงแม้ว่าพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดวิชานาฏศิลป์ และทรงเข้าพระทัยในวิชากระบี่กระบองก็ตาม แต่ก็มิได้โปรดมากเท่ากับพระราชบิดาของพระองค์ แต่ถึงกระนั้นก็ยังมีการจัดกีฬานี้ขึ้นเพื่อให้ทอดพระเนตรเป็นบางครั้งคราว เช่น ในปี พ.ศ. ๒๔๖๐ และในปี พ.ศ. ๒๔๖๔ เนื่องในงานกรีฑาประจำปีของกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดกระบี่กระบองถวายทั้งสองคราว คราวแรกทำอาจารย์นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้เล่นง้าว คราวหลังเล่นพลอง ในรัชกาลที่ ๖ นี้กระบี่กระบองเหลือน้อยลง แต่ก็พามวยนิยมมากขึ้น ดังเช่นสมัยที่มีการแข่งขันเก็บเงินค่าผ่านประตูเพื่อจะซื้ออาวุธให้เสือป่าที่สนามโรงเรียนหลวงสวนกุหลาบ (สวนกุหลาบวิทยาลัย ในปัจจุบัน) เป็นต้น ครั้นต่อมาในรัชกาลที่ ๗ กระบี่กระบองค่อยๆ น้อยลง เพราะประชาชนไปสนใจในกีฬานิดอื่นกันมากกว่า

นับแต่ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองมา รัฐบาลก็ได้พยายามฟื้นฟูระเบียบประเพณี โดยจัดให้มีการฉลองวันขึ้นปีใหม่ในการฉลองนี้ได้จัดให้มีการเล่นกีฬาพื้นเมืองของไทยด้วย กระบี่กระบองซึ่งเป็นกีฬาของไทยอยู่แล้ว จึงได้จัดการเล่นขึ้นเป็นครั้งแรกที่ท้องสนามหลวง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒ โดยนักเรียนพลศึกษากลางมีผู้เข้าชมกันหนาแน่นจนเชือกที่กั้นรอบๆ สนามขาด และคนดูรุกเข้าไปจนถึงผู้เล่นเกือบไม่มีที่จะแสดง

ครั้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ ทางราชการมุ่งจะฟื้นฟูกีฬาประเภทนี้ให้ดียิ่งขึ้น จึงได้ประกาศ

ขอความร่วมมือให้นักกระป๋องทุกคนได้ไปร่วมแสดงถึงสองวันที่ท้องสนามหลวง ประชาชนคนดูไปดูกันอย่างหนาแน่น ด้วยการแสดงเช่นนี้เองจึงทำให้ความนิยมในวิชากระป๋องเกิดขึ้น ซึ่งเป็นสัญลักษณ์อันน่าปลื้มใจยิ่งว่าวิชากระป๋องของชาวไทยเรามีทางเพิ่มในทางปริมาณ และคุณภาพ

ความหมายและความสำคัญของกระป๋อง

สุจิตรา สุนทรทรัพย์ (2540: 58) กล่าวว่า กระป๋อง เป็นการต่อสู้ป้องกันตัว จัดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นศาสตร์ คือเป็นวิชาที่สามารถศึกษาค้นคว้าความรู้ได้ มีระเบียบแบบแผนในการศึกษาที่แน่นอน เป็นศิลป์ คือมีเทคนิคที่ได้มาจากการประยุกต์ความรู้มาใช้เต็มไปด้วย วิธีการกลยุทธ์ลวดลาย ซึ่งยากจะเรียนรู้และปฏิบัติได้อย่างเจนจบ และแต่ละคนจะมีการพัฒนาเทคนิควิธีที่ไม่ซ้ำแบบกัน

ชรินนทร์ ยุกตะนันท์ และคณะ (2546: 13) กระป๋อง เป็นวิชาพลศึกษาที่ดียิ่ง ได้อย่างหนึ่งคือ เป็นการออกกำลังกายได้ทั่วทุกส่วนของร่างกาย นับว่าเป็นการบริการร่างกาย ประกอบเครื่องมือที่อย่างหนึ่ง นอกจากอวัยวะทุกส่วนของร่างกายจะได้รับการฝึกหัดแล้ว อากาศเคลื่อนไหวก็มีครบถ้วน เช่น การนั่ง การยืน การเดิน การวิ่ง การกระโดด การตีรับ ฯลฯ เป็นการออกกำลังกายที่เหมาะสมแก่ทุกเพศและทุกวัย ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ ชาย หญิงย่อมเรียนและฝึกหัดได้กันทั้งนั้น

นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2547:108) กล่าวว่า กระป๋อง อันวิชากระป๋องนี้ ข้าพเจ้ากล่าวได้เป็นอย่างดีโดยไม่มีความกระดากเลยแม้แต่น้อย ว่าเป็นกีฬาของไทยเราแท้ๆ เป็นน้ำพักน้ำแรงของบรรพบุรุษผู้เป็นนักรบที่กล้าหาญ ซึ่งได้ลงทุนลงแรงไว้ด้วยความเสียสละ อุดมสำหรับากบ้นหาทางที่จะอบรมให้มีเลือดเนื้อเชื้อชาติทหาร อันเป็นวีรกรรมประจำชาติของไทย ซึ่งมีมาแต่ไหนแต่ไร มิให้เสื่อมคลายหรือจืดจางลงไปได้ จึงได้อบรมสั่งสอนสืบเนื่องมาจนกระทั่งถึงพวกเราสมัยนี้ การที่ข้าพเจ้ากล้ายืนยันได้หนักแน่นขนาดนี้ ก็เพราะข้าพเจ้าไม่เคยเห็นกีฬาชนิดนี้ ในต่างประเทศเลย จะเป็นทางตะวันตกหรือตะวันออกก็ตาม และถ้าเคยมีปรากฏในสมัยก่อนๆ มาบ้างแล้ว เชื่อแน่ว่าคงจะไม่สูญสิ้นพันธุ์เสียทีเดียว คงจะยังเหลือเป็นมรดกตกทอดเอาไว้ให้แก่ชนชั้นหลังบ้างไม่มากก็น้อย แต่นี้ก็ไม่มีร่องรอยเอาเสียเลยจึงทำให้ภาคภูมิใจที่จะกล่าวได้ว่า กระป๋องของเราเป็นหนึ่งเดียวในโลก

ชนะ ฤทธิธรรม (2550: 11) กระป๋อง หมายถึง ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ประจำชาติไทย ตั้งแต่สมัยโบราณ โดยการนำเอาอวัยวะของร่างกายได้แก่ หมัด เท้า เข่า ศอก และ ศีรษะมาใช้ประกอบกับอาวุธในการต่อสู้ป้องกันตัว ซึ่งกระป๋องถือว่าเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ คือ สามารถศึกษาหาความรู้ได้ และมีเทคนิคในการใช้โดยการนำมาประยุกต์ใช้

จากความหมายของวิชากระป๋องของบุคคลต่างๆ ให้ทัศนะไว้ พอจะสรุปได้ว่า

วิชากระบี่กระบอง เป็นศิลปะประเพณีของการต่อสู้ป้องกันตัวในการใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายที่ใช้ในการต่อสู้ การใช้และการควบคุมอาวุธชนิดต่างๆที่ใช้ในการต่อสู้และป้องกันตัวเองจากการถูกทำร้ายได้เป็นอย่างดี แล้วกระบี่กระบองยังเป็นวิชาที่สามารถปลูกฝังให้เยาวชนมีความรัก ความกตัญญูต่อครูบาอาจารย์เป็นอย่างดีและยังสามารถสอนในเรื่องของการใช้สมาธิที่ดี

หลักสูตรของวิชากระบี่กระบอง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สุขภาพ หรือ สุขภาวะ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญาหรือจิตวิญญาณ สุขภาพหรือสุขภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพ เพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัย อันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพ

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

คุณภาพของผู้เรียน

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย

การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย

ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ ข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

จบช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

1. เข้าใจและเห็นความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออาการเจ็บป่วยและพัฒนาการที่มีต่อสุขภาพและชีวิตในช่วงวัยต่าง ๆ
2. เข้าใจ ยอมรับและสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ ความเสมอภาคทางเพศ สร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น และตัดสินใจแก้ปัญหาชีวิตด้วยวิธีการที่เหมาะสม
3. เลือกกินอาหารที่เหมาะสมได้สัดส่วน ส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการตามวัย
4. มีทักษะในการประเมินอิทธิพลของเพศ เพื่อน ครอบครัว ชุมชนและวัฒนธรรมที่มีต่อเจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับสุขภาพและชีวิต และสามารถจัดการได้อย่างเหมาะสม
5. ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและการเกิดโรค อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง รู้จักสร้างเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเอง ครอบครัว และชุมชน
6. เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ โดยนำหลักการของทักษะกลไกมาใช้ได้อย่างปลอดภัย สนุกสนาน และปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอตามความถนัดและความสนใจ
7. แสดงความตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรค การดำรงสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การออกกำลังกายและการเล่นกีฬากับการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
8. สำนึกในคุณค่า ศักยภาพและความเป็นตัวของตัวเอง ปฏิบัติตามกฎ กติกา หน้าที่ ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาและการทำงาน เป็นทีมอย่างเป็นระบบ ด้วยความมุ่งมั่นและมีน้ำใจนักกีฬา จนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายด้วยความชื่นชม และสนุกสนาน

สาระการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

สาระที่ ๓ การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ ๓.๑ เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ ๓.๒ รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

มาตรฐานช่วงชั้นที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

1. แสดงการควบคุมตนเอง เมื่อปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานทั้งแบบอยู่กับที่ แบบเคลื่อนที่ และแบบบังคับสิ่งของในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และกีฬา
2. เปรียบเทียบประสิทธิภาพของรูปแบบการเคลื่อนไหวต่างๆ ในการเล่นกีฬาและการทำงาน
3. แสดงการเคลื่อนไหว ที่ใช้ทักษะกลไกเป็นพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกาย เกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐานสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา (วิชากระบี่กระบอง)

สาระที่ ๓ การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากลมาตรฐาน พ ๓.๑ เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐานช่วงชั้นที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

1. ออกกำลังกายและเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาตามความถนัดและความสนใจ
2. ยอมรับและเห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นประจำสม่ำเสมอกับการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
3. จำแนกและปฏิบัติตามกฎ กติกา เพื่อความปลอดภัยและความสันติในการเล่นและการแข่งขันกีฬาที่ชื่นชม

4. ใช้กลวิธีการรุกรการป้องกัน และการให้ความร่วมมือในการเล่น การแข่งขันกีฬาและการทำงานเป็นทีม

5. มุ่งมั่นในการเล่นและแข่งขันกีฬาด้วยความมีน้ำใจนักกีฬาและเห็นประโยชน์ของการทำงานเป็นทีม

6. ปฏิบัติตามขั้นตอนและตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่ตามที่กลุ่มมอบหมายในการเล่นกีฬาเป็นทีมจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

7. แสดงความสำคัญของการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบอย่างสร้างสรรค์ในสถานการณ์กีฬาต่าง ๆ อย่างสนุกสนาน

8. ชื่นชมและส่งเสริมการกระทำที่แสดงถึงความมีน้ำใจนักกีฬาและยึดเป็นแนวปฏิบัติในการทำงานและการดำเนินชีวิต

ตาราง 1 โครงการสอนวิชา พ 204 กระบี่กระบอง

คาบที่	หัวข้อของเรื่อง	รายการสอน	จำนวน ชั่วโมง
1	ความรู้ทั่วไป อุปกรณ์และการดูแลรักษา	- ประวัติความเป็นมาของกระบี่กระบอง - ประโยชน์ของการเล่นกระบี่กระบอง - มารยาทของนักกระบี่กระบองที่ดี	1
2	การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย	- การไหว้ครู	1
	การทดสอบสมรรถภาพ	- ประโยชน์ของพิธีการไหว้ครู	
3	ระเบียบ ประเพณีการเล่น และทักษะการรำกระบี่กระบอง	- ระเบียบเกี่ยวกับการยกครูกระบี่กระบอง - การทวามบังคม	1
		- การขึ้นพรหม	
4	ทักษะการรำ	- การขึ้นพรหมนั่ง - การขึ้นพรหมยืน	1
5	ทักษะการรำ (ต่อ)	การรำไม้รำกระบี่ที่ 1-12	
		- ไม้รำที่ 1 ลอยชาย	1
		- ไม้รำที่ 2 ทัดหู	
6	ทักษะการรำ (ต่อ)	การรำไม้รำกระบี่ที่ 1-12 (ต่อ)	1
		- ไม้รำที่ 3 เหน็บชาย	
		- ไม้รำที่ 4 ตั้งชอก	1

ตาราง 1 (ต่อ)

คาบที่	หัวข้อของเรื่อง	รายการสอน	จำนวน ชั่วโมง
7	ทักษะการร่ำ (ต่อ)	การร่ำไม้รำกระบี่ที่ 1-12 (ต่อ) - ไม้รำที่ 5 จ้วงหน้าจ้วงหลัง - ไม้รำที่ 6 ควงปกหน้าหรือปกหลัง	1
8	ทักษะการร่ำ (ต่อ)	การร่ำไม้รำกระบี่ที่ 1-12 (ต่อ) - ไม้รำที่ 7 ยักษ์ - ไม้รำที่ 8 สอดดาว	1
9	ทักษะการร่ำ (ต่อ)	การร่ำไม้รำกระบี่ที่ 1-12 (ต่อ) - ไม้รำที่ 9 ควงแตะ - ไม้รำที่ 10 แหวกมาน	1
10	ทักษะการร่ำ (ต่อ)	การร่ำไม้รำกระบี่ที่ 1-12 (ต่อ) - ไม้รำที่ 11 ลอส่อ - ไม้รำที่ 12 เชิญเทียน	1
11	ทักษะการร่ำ (ต่อ)	- การกลับหัวสนามไม้รำ - การจ้วงลงนั่ง - การเดินแปลง - การย่างสามขุม	1
12	ทักษะการต่อสู้	- การหัดตีท่าหลัก - ความสำคัญและความปลอดภัยของการตี การรับ	1
13	ทักษะการต่อสู้ (ต่อ)	การตีและการรับ ไม้ที่ 1- ไม้ที่ 6 - ไม้ที่ 1 - ไม้ที่ 2 - ไม้ที่ 3	1
14	ทักษะการต่อสู้ (ต่อ)	การตีและการรับ ไม้ที่ 1- ไม้ที่ 6 (ต่อ) - ไม้ที่ 4 - ไม้ที่ 5 - ไม้ที่ 6	1

ตาราง 1 (ต่อ)

คาบที่	หัวข้อเรื่อง	รายการสอน	จำนวน ชั่วโมง
15	ทักษะการต่อสู้ (ต่อ)	- การหัดตีท่าพลิกแพลง - การป้องกันตัว - การล่อ- การล่อไม้ที่ 1 – ไม้ที่ 6	1
16	ทักษะการต่อสู้ (ต่อ)	การตีและการรับลูกไม้ผสมไม้ที่ 1 – ไม้ที่ 12 - ไม้ที่ 1- ไม้ที่ 6	1
17	ทักษะการต่อสู้ (ต่อ) การปฐมพยาบาลกระบี่ กระบองกับกติกาการ แข่งขัน	การตีและการรับลูกไม้ผสมไม้ที่ 1 – ไม้ที่ 12 - ไม้ที่ 7- ไม้ที่ 12 - การปฐมพยาบาล - ระเบียบกติกา	1
18	ทดสอบสมรรถภาพ	กติกาการแข่งขันและการจัดการแข่งขัน กระบี่กระบอง	1
18	18	รวม	18

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี
ปีการศึกษา 2551 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1, 2, และ 3 จากการสำรวจไม่พบ
โรงเรียนที่มีการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบอง ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 2

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1

แนวคิด

งานส่งเสริมการจัดการศึกษาเป็นงานที่สนับสนุนและส่งเสริมให้สถานศึกษาในสังกัด
เขตพื้นที่การศึกษาสามารถจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการบูรณาการ
การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ไปสู่การศึกษาตลอดชีพ
นำแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นใช้ประกอบการเรียนการสอนส่งเสริมสุขภาพกายและ
สุขภาพจิตให้สมบูรณ์ จัดสวัสดิการ และกองทุนเพื่อการศึกษา ที่จะเป็นการช่วยเหลือผู้เรียนปกติ
ด้อยโอกาส พิการ และมีความสามารถพิเศษ อีกทั้งส่งเสริมให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน สถาบันทาง
ศาสนา สถานประกอบการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชน ร่วมจัดการศึกษาที่จะส่งผลต่อ
คุณภาพชีวิตของผู้เรียน

เป้าประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย

ให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิตภายใต้ความร่วมมือของบุคคล ครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนา และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน

2. เพื่อส่งเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิต ผู้รับบริการทางการศึกษา ให้สมบูรณ์โดยส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดอาหารกลางวัน อาหารเสริม และเพื่อส่งเสริมให้มีจริยธรรม คุณธรรมวินัย โดยเน้นกีฬา นันทนาการ ลูกเสือ-ยุวกาชาด และการปฏิบัติตนตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

3. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการแก่ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้รับบริการด้วยการระดมทรัพยากรจากทุกฝ่าย

4. เพื่อส่งเสริมกิจการพิเศษ ที่เป็นการสร้างความมั่นคงและประสานเครือข่ายทุกระดับไปสู่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3

1. งานการจัดการศึกษาภาคบังคับ

1.1 สร้างความเข้าใจให้บุคลากรเห็นความสำคัญเกี่ยวกับงานส่งเสริมสุขภาพ

อนามัยของนักเรียน เช่น

- โรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ
- โครงการอาหารกลางวัน
- โครงการอาหารเสริม (นม)

1.2 จัดทำแผนการส่งเสริมการดำเนินงานของสถานศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยนักเรียน ทุกกรณีทีกล่าวในข้อ 1.1

1.3 ดำเนินการในการส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ และ เฝ้าระวังติดตามดูแลภาวะโภชนาการ และสุขาภิบาล

1.4 ประสาน ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง

1.5 ปรับปรุง และรายงานผลการปฏิบัติงานและเผยแพร่

2. งานส่งเสริมการกีฬา และนันทนาการ

2.1 ส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดทำแผนพัฒนางานด้านกีฬา และนันทนาการ

2.2 ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการในสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะและพัฒนาทักษะกีฬา

2.3 ประสานงาน สนับสนุนการฝึกทักษะ ความสามารถเฉพาะทางของกีฬาชนิดต่าง ๆ เพื่อความเป็นเลิศ

2.4 ส่งเสริมให้ชุมชนใช้อุปกรณ์ สนามกีฬา เพื่อส่งเสริมการเล่นกีฬา และนันทนาการ

2.5 ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการหลายรูปแบบ เช่น ดนตรี การแสดง นาฏศิลป์ การท่องเที่ยว ทักษะศึกษา การอ่าน เขียนหนังสือ ศิลปะ การประกวดกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียน ตลอดจนงานอดิเรกต่าง ๆ 2.6 ประสาน ติดตาม นิเทศ และประเมินผลการปฏิบัติงาน

3.งานส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย และวินัยนักเรียน

3.1 ส่งเสริมให้สถานศึกษาวางแผนการจัดกิจกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการประชาธิปไตยของนักเรียน

3.2 สนับสนุนให้สถานศึกษาจัดทำระเบียบว่าด้วยความประพฤตินักเรียน การแต่งกาย การร่วมกิจกรรม

3.3 สนับสนุนให้สถานศึกษากำหนดแนวทางการป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน พัฒนาจริยธรรม คุณธรรม และวินัยนักเรียน

3.4 ส่งเสริมสถานศึกษาในการจัดทำโครงการบุคคลดีเด่น-นักเรียนตัวอย่างในสถานศึกษา

3.5 ประสานการติดตาม นิเทศ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม

4. ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ประโยชน์ของกระบี่กระบอง

กระบี่กระบองย่อมมีคุณประโยชน์แก่ผู้เล่นเป็นอเนกประการ ซึ่งเมื่อนำมาสรุปรวมเป็นหัวข้อใหญ่ๆ ก็จะแบ่งออกเป็น 5 ข้อด้วยกันดังนี้

1. **กระบี่กระบอง เป็นวิชาการต่อสู้ป้องกันตัว** ยังเป็นวิชาเรียนไว้เพื่อใช้ในการต่อสู้ป้องกันตัวในยามคับขันได้ เช่นขณะที่มีศัตรูจะมาทำร้ายเรา เราก็สามารถใช้วิชาความรู้ที่ได้เล่าเรียนมาแล้วป้องกันตัวได้เป็นอย่างดี สาสารณพ่อนหนักให้เป็นเบา คือแทนที่จะเจ็บตัวมากก็กลายเป็นเจ็บตัวน้อย หรือแทนที่จะเจ็บเล็กน้อย ก็อาจจะไม่เป็นอันตรายเลย ยิ่งฝ่ายศัตรูไม่ได้เรียน หรือฝึกฝนกระบี่กระบองมาเลย ยิ่งทำให้เราได้เปรียบศัตรูในการต่อสู้

2. **กระบี่กระบองเป็นวิชาพลศึกษาที่ดีอย่างหนึ่ง** กล่าวคือ เป็นการออกกำลังกายได้ทั่วตัว ทุกส่วนของร่างกายได้รับการฝึกอย่างทั่วถึงนับว่าเป็นการบริหารกายด้วย เครื่องมือเป็นอย่างดี นอกจากอวัยวะทุกส่วนจะได้รับการฝึกหัดแล้ว อากาศเคลื่อนไหวก็มีครบถ้วน เช่น นั่ง ยืน เดิน วิ่ง กระโดด ดี รับ เป็นต้น ฝึกประสาทสัมผัสให้อวัยวะต่าง ๆ ทำงานประสานสัมพันธ์กันได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคล่องแคล่วว่องไว และเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับคนทุกเพศทุกวัย

นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ด้านการออกกำลังกาย เพื่อบำรุงร่างกายให้สมบูรณ์ แข็งแรง และยังเป็นเกมที่สนุกสนานตื่นเต้น ทั้งผู้เล่นและผู้ดูอีกด้วย เนื่องจากการเล่นกระบี่กระบอง ในการต่อสู้ทั้งคู่จะต้องเสี่ยงอันตรายมิใช่น้อย ใครพลาดหรือเสียท่า ย่อมได้รับอันตราย จึงเป็นเกมที่ถูกใจคนไทยซึ่งเป็นเป็นนักรบมาโดยตลอด

3. กระบี่กระบองเป็นกีฬาที่ฝึกฝนน้ำใจได้อย่างดีเลิศ คือก่อให้เกิดความกล้าหาญ ความอดทน ไม่หวั่นเกรง หรือหวาดกลัวต่ออันตรายที่จะต้องเผชิญ หรือต่อสู้กันซึ่ง ๆ หน้า เพราะนักกระบี่กระบองทุกคน เวลาฝึกซ้อม เล่นหรือแข่งขัน ไม่เคยสวมเครื่องป้องกันใด ๆ การตีก็ไม่มี

ข้อห้าม จะตีส่วนใดก็ได้ ฉะนั้น ถ้าผู้รับ รับไม่ดี พลาดพลังให้กระทบส่วนใดของร่างกาย ก็ย่อมได้รับบาดเจ็บบ้าง จึงเป็นการฝึกน้ำใจให้มีความทรหดอดทน ไม่มุกทะลุโมโหง่าย สามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้

4. กระบี่กระบองเป็นวิชาที่ฝึกอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ให้มีสมรรถภาพเข้มแข็ง และว่องไวอยู่เสมอ ในอันที่จะปฏิบัติตามหน้าที่ เช่น ฝึกสมองให้คิดโดยเร็วไว ตัดสินใจได้โดยด่วน และสั่งอวัยวะอื่น ๆ ให้ทำงาน ตามหูต้องไว คู่ต่อสู้จะเคลื่อนไหวอย่างไรต้องแลเห็น และต้องได้ยืนเสมอ อวัยวะต่าง ๆ ก็พร้อมที่จะบุกหรือรับได้ทันทีตามคำสั่งของสมอง ฉะนั้นกระบี่กระบองจึงมีคุณประโยชน์ในการฝึกให้อวัยวะต่าง ๆ มีความคล่องแคล่วว่องไว ใช้การได้ต้อยเสมอ

5. กระบี่กระบองเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับการต่อสู้และป้องกันตัวของชาติไทย กระบี่กระบองนับได้ว่าเป็นศิลปะประจำชาติไทยอย่างหนึ่ง เพราะไม่ว่าจะเป็น การตี การรับ ก็ประกอบด้วยท่วงท่าที่สวยงาม มีเทคนิคการร่ายรำก็เป็นส่วนประกอบที่ดีและสวยงามตามแบบ นาฏศิลป์ การแสดงตั้งแต่ต้นจนจบก็ต้องเป็นไปตามระเบียบแบบแผน และถือเป็นระเบียบปฏิบัติ สืบต่อกันมาจนกระทั่งทุกวันนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เฮนน์ (Hein. 1972: 2149-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลไทย โดยสอบถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง จำนวน 65 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนมากขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิพลศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีจำนวนชั่วโมงในการสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี

เรย์ (Ray. 1981: 2561 – A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรีทั้งชายและหญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นกลุ่มวิชาเลือก และกลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง ในการทดสอบครั้งแรก ผู้วิจัยทดสอบกับนักศึกษาชายและหญิง จำนวน 424 คน ทำการทดสอบในสัปดาห์แรกของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ ส่วนการทดสอบครั้งที่ 2 ผู้วิจัยทดสอบกับนักศึกษาชายและหญิงจำนวน 375 คน ทดสอบในสัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ โดยใช้แบบวัดทัศนคติของเคนเนย์ (Kneer) มาทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติทางพลศึกษาที่ดี และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คอป (Cope. 1992: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมของครู และเนื้อหาโปรแกรมการเรียนรู้ในส่วนวิชาพลศึกษา ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้
ทัศนคติของนักเรียนที่มีพฤติกรรมของครู และเนื้อหาโปรแกรมการเรียนรู้ในส่วนวิชาพลศึกษา ในเกรด 3, 7 และ 10

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า นักเรียนทั้งชายและหญิง ในแต่ละเกรดมีทัศนคติในเชิงบวกต่อพฤติกรรมของครูและเนื้อหาวิชาของโปรแกรมการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามยัง พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมของครู และเนื้อหาของโปรแกรมการเรียนรู้ ในเกรด 3, 7 และ 10 นอกจากนี้ยังพบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทัศนคติ ที่มีต่อพฤติกรรมของครู ของนักเรียนชายและหญิงในเกรด 3 หรือเกรด 10 แต่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญระหว่างทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมของครู ของนักเรียนชาย และหญิง ในเกรด 7 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทัศนคติของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงในเกรด 3, 7 และ 10 ที่มีต่อเนื้อหาของโปรแกรมการเรียนรู้ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทัศนคติของนักเรียนกลุ่มที่ชอบเรียนวิชาพลศึกษา กับกลุ่มที่ไม่ชอบเรียนวิชาพลศึกษา ทั้งในด้านทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมของครู และเนื้อหาของโปรแกรมการเรียนรู้

สโตเกอร์ (Stoker. 1999: 37-A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษา เรื่องการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมต่อการเรียนแบบร่วมมือ จุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อเป็นการศึกษาถึงหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษาที่นำมาใช้ประกอบการสอนแบบร่วมมือการศึกษานี้ได้ศึกษากับนักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียนสุขศึกษาที่ใช้หลักสูตรสุขศึกษาใน 6 สัปดาห์โดยมุ่งเน้นศึกษาถึงความสัมพันธ์ในด้านกิจกรรมการสอนปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักเรียนมีผลต่อพลศึกษามีเพิ่มสูงขึ้น หลังจากมีการเพิ่มหลักสูตรสุขศึกษาที่มีความสำคัญต่อกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่า วิชาสุขศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิถีชีวิตที่กระตือรือร้น

บีเวอร์ (Beaver. 2000: 105) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสำรวจโครงการพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนนอร์ธแคโรไลนา ทั้งหมด 58 แห่ง โดยใช้แบบสอบถาม 33 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 หัวข้อ ดังนี้ ลักษณะของสถาบัน, คณะพลศึกษา, หลักสูตรพลศึกษา (การบริการ/เรียนแบบปฏิบัติ), กระบวนการวัดผลประเมินผล, การบริการและโครงการจัดกิจกรรมพลศึกษา, การเชื่อมโยง เช่น การโยกย้ายสับเปลี่ยนระหว่างวิทยาลัย, โครงการพลศึกษาที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางและการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมามีจำนวนทั้งสิ้น 33 ฉบับ และผลที่ได้จากแบบสอบถามมีดังนี้

1. มีการจ้างเจ้าหน้าที่ชายมากกว่าเจ้าหน้าที่หญิง
2. มีประสบการณ์ทางด้านการสอนมาก่อนไม่จำเป็นสำหรับระบบการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนนอร์ธแคโรไลนา

3. รายวิชาที่สอนและปฏิบัติ อาจมีอาทิตย์ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 - 60 นาที

4. มีความสนใจมากในกิจกรรมบริหารร่างกาย, การควบคุมน้ำหนักและกิจกรรม

นันทนาการ

5. เกเรของรายวิชาที่จำเป็นและบริการ จะนำมารวมคิดเป็นเกรดเฉลี่ยทุกตัวที่มีผลต่อการจัดหลักสูตร

6. นักศึกษาพลศึกษาสามารถย้ายจากวิทยาลัยชุมชนไปเรียนที่สถาบันอุดมศึกษาแบบ 4 ปี ใน นอร์ทแคโรไลนา

7. วิชาที่เปิดสอนน้อยที่สุดได้แก่ วิชาการช่วยเหลือและความปลอดภัยเบื้องต้น, วิชาอนามัยส่วนบุคคล, วิชากายวิภาคและสรีรวิทยา

8. ผู้เรียนมีความสะดวกสบายเพียงพอต่อความต้องการ

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในเรื่องนี้ ในปี 1996 จะเป็นข้อมูลเชิงพรรณนา ตั้งแต่ปี 1976 ไม่พบว่ามีการทำวิจัยเกี่ยวกับโครงการทางพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนนอร์ทแคโรไลนาเลย

แมคคาร์ที (McCarty, 2001: 266) ได้ทำการสำรวจบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารทางพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาหรือโรงเรียนพลศึกษา รายงานวิจัยฉบับนี้จัดทำเพื่อจำแนกประเมินและวิเคราะห์ ลักษณะบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในวิทยาลัย โรงเรียนและกรมพลศึกษา โดยทำการวิจัยผู้บริหาร 320 คน จากมหาวิทยาลัยหลักสูตร 4 ปี ในอเมริกา เครื่องมือที่ใช้สำรวจเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 3 ส่วน และได้ตอบกลับมากคิดเป็นร้อยละ 57.5 ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการจำแนกลักษณะต่างๆของข้อมูล เปรียบเทียบตัวแปรจากอายุ จำนวนปีที่ดำรงตำแหน่งในปัจจุบัน และจำนวนนักศึกษาในภาคปกติของสถาบัน วิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูล โดยใช้สถิติไค - สแควร์ และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่าผู้บริหารพลศึกษาโดยทั่วไปมาจากหัวหน้าคณะ หัวหน้าแผนกที่เป็นชาย อายุประมาณ 52 ปี จบปริญญาเอก มีตำแหน่งเป็นศาสตราจารย์ สิ่งที่ยากที่สุดในการตัดสินใจ คือการเลิกจ้างจากทางคณะเจ้าหน้าที่ในคณะที่อยู่กันเป็นกลุ่ม เป็นส่วนที่ยากที่สุด ในการสื่อสาร ทำความเข้าใจระหว่างบุคคล สิ่งที่ทำให้พอใจมากที่สุดคือ เวลาไม่เคยเพียงพอเลย ผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญที่สุด คือ หัวหน้าสถานศึกษา ข้อแตกต่างบางอย่างพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่กว่าจะมีรายได้สูง

2. ผู้บริหารชายจะได้รับรายได้มากกว่าผู้บริหารหญิง

3. ผู้บริหารในสถาบันที่มีนักศึกษา ในภาคปกติน้อยกว่า 5,000 คน ใช้เวลาใน

การบริหารงานน้อยกว่าผู้บริหารจากสถาบันที่มีนักศึกษา 10,000 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. คำแนะนำส่วนใหญ่ของผู้บริหารต่อการเริ่มการทำงานในตำแหน่งที่คล้ายๆ กัน ควรเป็นคำแนะนำเฉพาะบุคคลในเรื่องสิ่งที่คาดหวังไว้และการวางตัวที่สอดคล้องกับตำแหน่ง นอกจากนี้คำแนะนำที่เน้นในเรื่องการสร้างความสัมพันธ์อันดีภายในคณะ มีความเข้าใจ และสามารถปรับใช้กลยุทธ์ต่างๆ รับฟังผู้ร่วมงานเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการติดต่อสื่อสาร

เจฟฟี่ทีอี (ชนะ ฤทธิธรรม. 2550; อ้างอิงจาก JTPE. 2002: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การปรับปรุงหลักสูตร วิชาพลศึกษาในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐแคลิฟอร์เนีย ทั้ง 3 แห่ง โปรแกรมการเรียนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของรัฐแคลิฟอร์เนียที่อยู่ทางใต้ ได้มีความพยายามที่จะปฏิรูปโปรแกรม เพื่อให้มีความสมบูรณ์ขึ้น โดยคณะทำงานที่เรียกว่า สถาบันวิชาพลศึกษา (PEI) มีวิธีสอนโดยเน้นผลงานของนักเรียนอย่างหลากหลายวิธีเป็นสิ่งสำคัญ รายงานการวิจัยได้ชี้ให้เห็นถึงปัจจัยที่สนับสนุน หรืออุปสรรคต่อการชี้วัดผลของการปฏิบัติของ นักเรียน และตรวจสอบข้อบกพร่อง ซึ่งจะนำไปปฏิบัติในวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ให้สามารถ บรรลุวัตถุประสงค์ของการปฏิรูปโปรแกรมการเรียนวิชาพลศึกษา มีการรวบรวมข้อมูล โดย การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ และบทเรียนที่ใช้ วิดีโอเทป ผลของการวิจัยพบว่า วิธีการ สอนและการฝึกของครู ซึ่งมีความขัดแย้งกัน ถือเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการปฏิรูปวิชาพลศึกษาให้ บรรลุวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ยังพบว่า ครูแต่ละคนในโรงเรียนแต่ละแห่ง มีตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน ของนักเรียนที่หลากหลายระดับ ฉะนั้นผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบในการปฏิรูปโปรแกรมนี้อีกคือ ครู นักเรียน และผู้บริหารต่าง ๆ รวมถึงภาควิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยอีกด้วย

กือคาก (Kocak. 2006: 296-300) ได้ศึกษาเรื่องเจตคติที่มีต่อการเรียนพลศึกษา ของนักเรียนประถมศึกษาในประเทศตุรกี ผลการวิจัยพบว่า เจตคติที่มีต่อการเรียนพลศึกษา ของนักเรียนประถมศึกษาในประเทศตุรกี จากการสุ่มมา 1 แห่ง เพื่อตรวจสอบในสิ่งที่พอจะ ทำนายได้ เกี่ยวกับเพศของนักเรียน ระดับผลการเรียนวิชาพลศึกษา การศึกษาของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจจากเจตคติของนักเรียน จากกลุ่มตัวอย่าง 963 คน เป็นหญิง 474 คน เป็น ชาย 489 คน ได้คำร้อยละจากการวิเคราะห์ผลว่า นักเรียนประถมศึกษาระดับ 6 ร้อยละ 12.7 ระดับ 7 ร้อยละ 10.3 และระดับ 8 ร้อยละ 77 ตามลำดับของด้านเจตคติเสร็จสมบูรณ์

การวิเคราะห์ได้ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนมีเจตคติในทางบวกในด้านของอารมณ์ สังคมและ เจตคติทางกายภาพ จากข้อมูลพบว่านักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ย 32.6 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.9 มีเจตคติทางบวกเป็นกลาง มากกว่าชายที่มีค่าเฉลี่ย 32.0 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.6 ส่วนระดับชั้นในการเรียนวิชาพลศึกษาก็เป็นเรื่องที่พึงพอใจต่อการศึกษาวิชาพลศึกษา ส่วนเรื่อง การศึกษาของผู้ปกครองและฐานะทางเศรษฐกิจทางสังคมไม่มีการพูดถึงเลย ซึ่งบางเรื่องอาจจะต้อง นำเสนอให้เอาใจใส่อย่างมากและวางแผนต่อไป

งานวิจัยในประเทศ

วิชากร จันทรโคตร (2533: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูพลศึกษา และนักเรียนเกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าครูพลศึกษาและนักเรียนมีความคิดเห็น เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรู้

ทางพลศึกษาและกีฬา ด้านการช่วยเพิ่มพูนเทคนิคและทักษะทางกีฬา ด้านคุณธรรมและความประพฤติ ด้านนันทนาการ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูพลศึกษากับนักเรียน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 เกือบทุกรายการ

เอนก ช้างน้อย (2523: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเรียนรู้การสอนวิชาการกระบี่กระบอง ในชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามกับครูผู้สอนและนักเรียนที่เรียน วิชาการกระบี่กระบอง ในภาคต้น ปีการศึกษา 2523 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ครูประสบมาก ได้แก่ ด้านการปลูกฝังและเสริมแนวความคิดในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ความไม่เหมาะสมของสถานที่ การขาดความระมัดระวังของนักเรียนในการใช้ และเก็บรักษาอุปกรณ์ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้ได้ผลทางการออกกำลังกาย การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกซ้อม นอกเวลาเรียน เวลาที่ใช้ในการทดสอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าเผชิญ กับภาวะการณ์ต่าง ๆ อย่างมีหลักการและเหตุผล ด้านประสบการณ์และการใช้อาวุธต่อสู้ป้องกันตัว ส่วนปัญหาที่นักเรียนประสบมาก ทางด้านทักษะของครู สถานที่เรียนมีพื้นแข็ง การจัดกิจกรรม ให้เหมาะสมกับการเรียน ศิลปวัฒนธรรมไทย การสอนทักษะท่าท่าและด้านการเรียนรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะ การเคลื่อนไหว อันเป็นธรรมชาติของวิชาการกระบี่กระบอง

ประมวล บัวทอง (2537: 121-124) ได้ทำการวิจัยเรื่องพัฒนาการของกระบี่กระบอง ได้สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ฟอง เกิดแก้ว อาจารย์ผู้สอนวิชาการกระบี่กระบองภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ วันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2535 ท่านให้การสัมภาษณ์ เกี่ยวกับแนวโน้มของกระบี่กระบองทางด้านต่าง ๆ ว่า

1. การแสดงเป็นกิจกรรมสันทนาการ ยังคงมีต่อไปเหมือนที่เคยมีมา แต่คาดว่าจะคงทรงตัวไม่ดีขึ้น เนื่องจากไม่ได้มีการส่งเสริม สนับสนุนอย่างจริงจัง การขาดตัวผู้เล่น และขาดผู้เชี่ยวชาญ โดยเฉพาะในต่างจังหวัดจะซบเซาลงมากกว่า

2. ด้านกิจกรรมพลศึกษา จากหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาทั้งตอนต้น และตอนปลาย เดิมเคยให้ความสำคัญแก่วิชาการกระบี่กระบอง โดยจัดเป็นวิชาบังคับเรียนในหลักสูตรทางพลศึกษา แต่ปัจจุบันให้วิชาการกระบี่กระบองเป็นเพียงวิชาพื้นฐาน ซึ่งสามารถเลือกเรียนหรือไม่ก็ได้ เหตุผลนี้ จะทำให้ครูพลศึกษาที่ไม่ถนัดวิชาการกระบี่กระบอง อาจจะไม่เลือกวิชานี้เข้ามาสอน

3. ด้านกิจกรรมกีฬา ในการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษา ซึ่งจัดโดยกรมพลศึกษา เมื่อหลักสูตรไม่บังคับเรียน ฉะนั้นการแข่งขันกระบี่กระบองก็มีส่วนจะลดลงตามไปด้วย

4. ด้านกิจกรรมที่เป็นวัฒนธรรมของชาติ ขณะนี้ยังไม่มีหน่วยงานใดที่มีส่วนรับผิดชอบ อย่างจริงจังในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติทางด้านกระบี่กระบองโดยตรง ทางด้านกรมศิลปากรก็ไม่ได้มีการเรียนการสอนในหลักสูตรของการเรียน วิชานาฏศิลป์ จะมีกันก็เพียงตั้งเป็นคณะถ่ายทอดต่อ ๆ กันมา เพื่อการแสดงละครประกอบละครอิงประวัติศาสตร์บางเรื่องเท่านั้น ดังนั้นการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทยกระบี่กระบอง มีส่วนที่จะลดลงตามไปด้วย

5. ด้านแนวคิดใหม่ คิดว่าจะต้องเชิญคณะกระบี่กระบองต่าง ๆ โดยมีหน่วยงานที่เป็นหลัก และเขียนบันทึกประวัติ รูปแบบการเล่น การต่อสู้ของแต่ละค่ายว่าเป็นอย่างไร ให้เขียนรวบรวมและเก็บบันทึกไว้ แล้วให้การส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ทางหนังสือบ้าง วิดีโอบ้าง สื่อสารต่าง ๆ บ้าง อาจทำให้กระบี่กระบอง ได้รับการพัฒนายิ่งขึ้นกว่าในปัจจุบัน

จากการสัมภาษณ์ ท่านอาจารย์วิชิต ชีชีญ ซึ่งท่านเคยเป็นผู้สอนวิชากระบี่กระบอง ในสถานศึกษาในระดับต่าง ๆ หลายระดับ ทั้งในระดับมัธยมศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา จากการสัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2535 ท่านให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวโน้มของกระบี่กระบองว่า

1. ด้านการแสดงเป็นกิจกรรมสันทนาการ ในอนาคตยังมีความเหมาะสม ที่จะนำไปแสดงเป็นกิจกรรมตามเทศกาลต่าง ๆ หรือเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งงานกุศล งานของหน่วยงานราชการ งานเอกชน สามารถนำไปสอดแทรก แสดงเป็นการละเล่นในด้านการสร้างความสนุกสนาน และความตื่นเต้นแก่ประชาชนได้เป็นอย่างดี

2. ด้านกิจกรรมพลศึกษา วิชากระบี่กระบองมีประโยชน์ทางพลศึกษามาก หากครูผู้สอนรู้จักและสอนให้เกิดประสิทธิภาพ แต่ปัจจุบันครูที่รู้จักจริงมีน้อย จึงยังผลให้กระบี่กระบองยังไม่พัฒนาหากสภาพการณ์ยังคงเป็นลักษณะนี้ต่อไป พัฒนาการของกระบี่กระบอง ก็คงจะทรงตัวหรือพัฒนาการต่ำลง แต่ถ้าหากได้รับการส่งเสริมกันอย่างจริงจังจะทำให้พัฒนาการดีขึ้น

3. ด้านกิจกรรมกีฬา กระบี่กระบองเป็นกีฬาที่สามารถสร้างสมรรถภาพทางกายที่ดี สามารถสร้างกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ได้ครบถ้วน ในทางแนวความคิดเรื่องกีฬากกระบี่กระบอง ท่านให้ความเห็นว่า ควรมีการแข่งขันในลักษณะของการแสดงโชว์ โดยมีการชมเชย หรือให้รางวัล ก็จะทำให้ได้นักกระบี่กระบองที่ดี แต่หากจัดเป็นการแข่งขันก็เสมือนดาบสองคม หากครูผู้สอน สอนได้ดีจะทำให้ให้นักกีฬารู้จักแพ้รู้จักชนะ หากสอนไม่ถูกต้อง หากนักกีฬาหวังแต่ชัยชนะ ไม่ยอมแพ้ ทำให้ไม่เข้าถึงเหตุผล มัวแต่จะเอาชนะฝ่ายเดียว จุดนี้จะทำให้เกิดข้อขัดแย้ง และยังผลให้วงการกระบี่กระบองไม่ก้าวหน้า

4. ด้านกิจกรรมที่เป็นวัฒนธรรมของชาติ ในอนาคตเราควรจะอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมนี้ไว้ เพราะเป็นวัฒนธรรมที่ดีของชาติ หน่วยงานวัฒนธรรมของชาติควรให้การส่งเสริมสนับสนุนต่อไป

5. ด้านแนวคิดใหม่ ๆ นักวิชาการควรเปรียบเทียบคุณประโยชน์ของการออกกำลังกาย เช่น เปรียบเทียบกระบี่กระบอง กับกีฬาอื่น ๆ เช่น เปรียบเทียบความแข็งแรง ความอดทน ความคล่องตัว ฯลฯ หรือเช่นให้เล่นกับกีฬาอื่น ๆ

และจากการสัมภาษณ์ อาจารย์ไพฑูรย์ ศรีชัยสวัสดิ์ อาจารย์ผู้สอนวิชากระบี่กระบอง คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2536 ท่านให้สัมภาษณ์ว่า

1. ด้านการแสดงเป็นกิจกรรมสันทนาการ คณะกระบี่กระบองต่าง ๆ ได้นำกิจกรรมการแสดงออกโชว์ตามงานต่าง ๆ ที่คณะของตนรับผิดชอบ หรือได้รับเชิญมา อาจจะเป็นงานฉลองงานเทศกาล งานรับแขกชาวต่างประเทศ คิดว่ากิจกรรมนี้ สามารถที่จะเป็นกิจกรรมสันทนาการ

สร้างความสนุกสนานเข้าใจ และตื่นเต้นให้กับผู้ชม แต่สำหรับผู้เล่น ถ้าไม่ได้รับการฝึกซ้อม หรือ เล่าเรียนให้ท่องแท้แล้ว ก็จะไม่สามารถสร้างความประทับใจให้กับผู้ชมได้

2. ด้านกิจกรรมพลศึกษา ปัจจุบันเป็นที่ขบเซา ทั้งระดับมัธยมศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา และมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนขาดความรู้ ขาดเทคนิควิธีการสอน ควรจัดให้มีการอบรม ครูผู้สอนให้กว้างขวางทั่วถึง ให้สามารถนำเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ไปใช้ในระดับวิทยาลัยพลศึกษา และวิทยาลัยครู ควรเน้นให้นักศึกษาสามารถนำไปสอนได้ ในส่วนของมหาวิทยาลัย ปัจจุบัน ก็ขบเซาลงเช่นกัน เนื่องจากบางมหาวิทยาลัยจัดให้เป็นเพียงวิชาเลือกเท่านั้น ทำให้นิสิต นักศึกษา ลดความสนใจลง

3. ด้านกิจกรรมกีฬา การโชว์ การประกวดทางด้านการแสดง คิดว่ายังคงไม่ได้รับความสนใจ หรือพัฒนามากนัก ทั้งของกรมพลศึกษา สมาคมกีฬาไทยที่ท่องเที่ยวแหลมหลวง หรือ กรุงเทพมหานคร จะเห็นได้ว่ามีทีมส่งเข้าแข่งขันไม่หลากหลายมากนัก

4. ด้านกิจกรรมที่เป็นศิลปวัฒนธรรมของชาติ กระบี่กระบองถือเป็นส่วนหนึ่งของ วัฒนธรรมของชาติ คู่กับศิลปะมวยไทย ซึ่งเป็นการต่อสู้ที่มีความสัมพันธ์กัน กระบี่กระบองมีศิลปะ ของการต่อสู้แบบเดียวกับมวยไทย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่ามวยไทยต่อมือ ศิลปะเหล่านี้คิดว่ายังกง อยู่คู่คนไทยไม่สูญหาย และเป็นที่รู้จักของชาวไทยและชาวต่างชาติ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต หากได้รับการอนุรักษ์ ส่งเสริม ปรับปรุง และพัฒนาศิลปะขั้นนี้

5. ด้านแนวคิดใหม่ อยากให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับสูง ช่วยกันอนุรักษ์ ส่งเสริม ปรับปรุง และพัฒนาเหมือนในอดีต ซึ่งให้ความสำคัญต่อวิชานี้มาก ถ้าในระดับสูงให้ความสนใจแล้ว ในระดับล่าง ก็จะร่วมมือและสนับสนุน ให้กระบี่กระบองก้าวหน้าได้ด้วยดีตลอดไป

แผน เจียรณัย (2537: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการเรียนการสอน วิชากิจกรรมทาง พลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อศึกษาความ คิดเห็นของนิสิต ที่เรียนกิจกรรมทางพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมทาง พลศึกษา ในภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 284 คน ซึ่งได้มาโดยสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากนิสิตทั้งหมด 580 คน เป็นนิสิตที่เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเอกจำนวน 99 คน ที่เรียนเป็นวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 185 คน เป็นนิสิตชาย จำนวน 101 คน เป็นนิสิตหญิง จำนวน 183 คน ซึ่งแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 ขั้นตอนได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประโยชน์ที่ได้รับจาก การเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบ ค่า "ที" และหาค่าความเชื่อมั่นจาก แบบสอบถามโดยใช้ สัมประสิทธิ์แอลฟา ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนิสิตเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.40 เรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 93.70 เรียนวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็น ร้อยละ 65.10 และ จำนวนรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน 1 รายวิชา คิดเป็นร้อยละ 44.70

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชาทางกิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่ มีความคิดเห็น ในระดับได้รับประโยชน์มาก คิดเป็นร้อยละ 54.40

3. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาทางกิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่ มีความเห็นทางด้านอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา ในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.80 ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาระดับไม่มีปัญหา เกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับ ไม่มีปัญหา คิดเป็น ร้อยละ 25.90 และปัญหาอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทาง พลศึกษา ในระดับ ไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 33.30 แต่เมื่อพิจารณาในข้อย่อย พบว่า อุปกรณ์สนาม อุปกรณ์สัด ทัศนศึกษา และสถานที่ทำความสะอาดสำหรับร่างกายหลังเลิกเรียนมีปัญหาในระดับมาก

4. เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิต ที่เรียนวิชากิจกรรมทาง พลศึกษาเป็นนิสิต วิชาเอก กับนิสิตที่เรียนกิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตทางด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรม พลศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ปัญหาอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียน วิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

6. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตชาย กับกลุ่มนิสิตหญิงที่เรียน วิชากิจกรรมทางพลศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตทางด้าน ประโยชน์ที่ได้รับจาก การเรียน วิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหา เกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนามอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่น ๆ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัตนพร ต่วนเพชร (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เครื่องมือ มีความเชื่อมั่น 0.87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่แล้วหาค่าร้อยละ กลุ่มตัวอย่างนักเรียน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 351 คน เป็นชาย 135 คน หญิง 216 คน ได้มาโดย การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา นักเรียนชายและหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.60, 43.73, 35.78, 42.84, 41.36, และ 33.90 ตามลำดับ

ชนวัฒน์ ศรีพุ่มบาง (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546 เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ แล้วหาค่าร้อยละ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง จำนวน 330 คน เป็นชาย 150 คน เป็นหญิง 180 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546 สรุปได้ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนของวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 51.46
2. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 44.42
3. ด้านวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 48.18
4. ด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.89
5. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 49.67
6. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 46.17

ไชยรัตน์ รุจิพงศ์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการสอนพลศึกษา ในมหาวิทยาลัยรังสิต การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการสอนพลศึกษา ในมหาวิทยาลัยรังสิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาจำนวน 410 คน อาจารย์พลศึกษาจำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการสอนพลศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตของนักศึกษา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ 1) ด้านผู้สอน 2) ด้านหลักสูตร และการวัด และประเมินผล 3) ด้านผู้เรียน 4) ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ 5) ด้านผู้บริหาร และการบริหารพลศึกษา ส่วนปัญหา การสอนพลศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตของอาจารย์พลศึกษาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ 1) ด้านผู้สอน 2) ด้านผู้เรียน และหลักสูตร 3) ด้านการวัด และประเมินผล 4) ด้านสถานที่ และ อุปกรณ์ 5) ด้านผู้บริหาร และการบริหารพลศึกษา

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการสอนพลศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตด้านผู้บริหารและ การบริหารพลศึกษา นักศึกษามีความเห็นว่าการสอนพลศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต มีปัญหา มากกว่าอาจารย์พลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านอื่น นักศึกษามี ความเห็นไม่แตกต่างจากอาจารย์พลศึกษา คือ 1) ด้านผู้เรียน 2) ด้านผู้สอน 3) ด้านหลักสูตร 4) ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ และ 5) ด้านการวัด และประเมินผล

ภาคภูมิ เอนกพงษ์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน วิชาลีลาศของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2546 ประกอบด้วย วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ และวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดสุโขทัย จำนวน 226 คน เป็นชาย 148 คน เป็นหญิง 78 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา มีค่าความเชื่อมั่น .87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และ หาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาวิทยาลัย พลศึกษา เขตภาคเหนือ ด้านจุดมุ่งหมายเนื้อหาและกิจกรรม ด้านครูผู้สอนด้านนักศึกษา ด้านสถานที่ สื่อโสตทัศนูปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนวิชาลีลาศ และด้านการวัดผล และการประเมินผลวิชาลีลาศ โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.20, 43.60, 44.80 และ 53.10 ตามลำดับ

ทนต์ศักดิ์ ทองศรีสุข (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชามวยไทย การวิจัยครั้งนี้ มีความ มุ่งหมาย เพื่อทราบ ความคิดเห็นของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชามวยไทย กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2547 โดยการประมาณ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 736 คน เป็นนักศึกษาชาย 581 คน เป็นนักศึกษาหญิง 155 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนวิชามวยไทย

1. ด้านจุดมุ่งหมาย และวิธีสอน นักศึกษาชาย เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.38 และนักศึกษาหญิง เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 39.35

2. ด้านครูผู้สอน นักศึกษาชาย เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 41.29 และนักศึกษาหญิง เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 41.35

3. ด้านนักศึกษา นักศึกษาชาย เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 45.37 และนักศึกษาหญิง เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 38.71

4. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ นักศึกษาชาย เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 42.30 และนักศึกษาหญิง เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 38.71

5. ด้านวัตถุประสงค์ และประเมินผล นักศึกษาชาย เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 34.34 และนักศึกษาหญิง เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 40.56

ทิพย์ธิดา บุตตะมาศ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2546 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2546 โดยมีกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 252 คน ประกอบด้วย เพศชาย 72 คน และเพศหญิง 180 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2546 เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาโดยรวม พบว่า มีปัญหาอยู่ที่ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.2

2. สภาพและปัญหาเกี่ยวกับผู้สอนและการสอนในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2546 เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาโดยรวม พบว่า มีปัญหาอยู่ที่ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.7

3. สภาพและปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2546

3.1 สภาพและปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2546 เมื่อพิจารณาสภาพและ

ปัญหาโดยรวม พบว่า มีปัญหาอยู่ที่ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.4 ยกเว้นในข้อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้นักศึกษาเกิดความตระหนักในปัญหา มีปัญหาในระดับมากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.3

3.2 สภาพและปัญหาวิธีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2546 เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาโดยรวม พบว่า มีปัญหาอยู่ที่ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.3 ยกเว้นในข้อการเรียนการสอนโดยใช้วิธีให้นักศึกษาทดลองทำแบบลองผิด-ลองถูก และการเรียนการสอน โดยใช้วิธีให้นักศึกษาสำรวจความเคลื่อนไหว และหาความรู้ด้วยตนเอง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.1 และ 30.6

3.3 สภาพและปัญหาเกี่ยวกับสื่อการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2546 เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาโดยรวม พบว่า มีปัญหาอยู่ที่ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.2

3.4 สภาพและปัญหาเกี่ยวกับประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2546 เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาโดยรวม พบว่า มีปัญหาอยู่ที่ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.7 ยกเว้นในข้อเวลาในการจัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป และการทดสอบย่อยหลังจากการสอนจบคาบเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.1 และ 35.7 นอกจากนี้ในส่วนของผู้เรียนให้ความร่วมมือในการวัดและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 39.7

4. สภาพและปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2546 เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาโดยรวม พบว่า มีปัญหาอยู่ที่ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.6 ยกเว้นในส่วนของการจัดบริการน้ำดื่ม และแสงสว่างในโรงยิมฯ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 53.6 และ 34.8

ศุภชัย กุหาพงศ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคใต้ ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2547 ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) รวมจำนวน 354 คน เป็นชาย 222 คน หญิง 132 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .98 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาชาย
ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา และหลักสูตรวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและ
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุ
อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัด และประเมินผล อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 35.90, 37.11, 38.01, 37.38, 37.11 และ 36.93 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาหญิง
ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอน
และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุ
อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัด และประเมินผลวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับเห็น
ด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.28, 32.34, 45.45, 36.06, 39.01 และ 36.81 ตามลำดับ

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตร
วิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน
วิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัด และประเมินผล
วิชาพลศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.13, 40.81, 40.13, 39.45, 41.08
และ 40.54 ตามลำดับ

4. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา และหลักสูตร
วิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน
วิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัด และประเมินผล
วิชาพลศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.73, 44.62, 43.88, 43.43, 43.13
และ 44.47 ตามลำดับ

5. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัย
ราชภัฏภูเก็ต ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา และหลักสูตรวิชาพลศึกษา
ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.16, 35.00, 34.45, 41.08, 38.37 และ 36.75
ตามลำดับ

6. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุราษฎร์ธานี ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา
ด้านวิธีสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.38, 47.07, 46.00, 47.84, 51.38 และ 49.23 ตามลำดับ

7. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา และหลักสูตรวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพ ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการวัด และประเมินผลวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.45, 35.94, 35.81, 35.94, 37.16 และ 37.97

ชาญณรงค์ คำเพชร (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 375 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน และเป็นนักเรียนหญิง 230 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.9, 42.7, 44.5, และ 45.8 ตามลำดับ ยกเว้นด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.4

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.6, 46.2, 44.8, และ 47.9 ตามลำดับ ยกเว้นด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.5

3. ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.7, 41.8, 44.2, และ 44.5 ตามลำดับ ยกเว้นด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.9

จรรวณ บุญรอด (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 330 คน แบ่งเป็น ชั้นปีที่ 1 จำนวน 110 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 110 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 110 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .93 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนทั้ง 3 ชั้นปี ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548 ด้านครูผู้สอน ด้านการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12, 4.10 และ 4.09 ตามลำดับ

2. ด้านการสอน นักเรียนทั้ง 3 ชั้นปี เห็นด้วยมากที่สุดกับการอธิบายและสาธิตให้นักเรียนดูทักษะในเนื้อหาที่เรียน

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน นักเรียนชั้นปีที่ 2 และ 3 เห็นด้วยมากที่สุดในการจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับอุปกรณ์และสถานที่

กาวิณ กาญจนบุระ (2550: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากรีฑาของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 ทั้ง 5 ด้านประกอบด้วย ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ ด้านการวัดผลและประเมินผล จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 444 คน ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นที่ .87 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม พบว่า ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นผู้บริหารสถานศึกษาแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก และผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากรีฑา ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ด้านครูผู้สอน พบว่า ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นผู้บริหารสถานศึกษา แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก และผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากรีฑา ด้านครูผู้สอน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ด้านนักเรียน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และครูพลศึกษา แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก ยกเว้นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุดและผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาการศึกษาด้านนักเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และครูพลศึกษาแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก ยกเว้น นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด และผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาการศึกษาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า ครูพลศึกษา และนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้น ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก และผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาการศึกษาด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านรวม พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาการศึกษาด้านผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานคือทั้งหมดมีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาการศึกษาด้านแตกต่างกัน

ขณะ ฤทธิ์ธรรม (2550: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาการศึกษาระดับประถมศึกษาของนักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 มี 5 ด้าน คือ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านนักศึกษา ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านวัดผล และประเมินผล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 ทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ จำนวนทั้งสิ้น 234 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้ 0.89 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของแอลเอสดี (LSD)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาการศึกษาระดับประถมศึกษาของนักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 โดยรวมทุกด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มีค่าเท่ากับ 3.96 ($S = 0.56$)

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านนักศึกษา ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านวัดผล และประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี มีค่าเท่ากับ 4.07 ($S = 0.59$), 4.13 ($S = 0.71$), 3.93 ($S = 0.56$), 3.77 ($S = 0.76$) และ 3.88 ($S = 0.66$) ตามลำดับ

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 จำแนกตามชั้นปี โดยรวมทุกด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี โดยชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ($S = 0.46$) ชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ($S = 0.67$) ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ($S = 0.48$) ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ($S = 0.54$)

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 ตามตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น ที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักศึกษาแตกต่างกัน ในด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านวัดผลและประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านนักศึกษา ที่พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สาคร ศิริจันทร์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี จำนวน 379 คน เป็นผู้บริหาร 55 คน ครูผู้สอน 60 คน นักเรียน 264 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น 0.89 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549

1.1 ด้านสถานที่เรียนและสภาพแวดล้อม ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก เหมือนกัน

1.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

1.3 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

1.4 ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากเหมือนกัน

1.5 ด้านการวัดและการประเมินผล ผู้บริหาร ครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

2.1 ผู้บริหารและครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกับนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

สุภาภรณ์ ศรีเกียรติ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2550 การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี จำนวน 400 คน เป็นนักเรียนชาย 153 คน นักเรียนหญิง 247 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น 0.97 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2550 มีผลการวิจัย ดังนี้

1.1 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

1.2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี แยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรม ด้านครูผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2550 มีผลการเปรียบเทียบ ดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายไม่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.2 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนมวยไทย กระบี่กระบอง และตะกร้อ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

2.2.1 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนกีฬา มวยไทย กีฬากระบี่กระบอง และตะกร้อ

2.2.2 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นกีฬากระบี่กระบอง กับตะกร้อ ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของนักเรียน นิสิตและนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ในระดับต่างๆทำให้ผู้วิจัยทราบความสำคัญต่อกระบวนการจัดการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน และสามารถนำมาเป็น แนวทางสำหรับการศึกษา ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงและแก้ไข และพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชากระบี่กระบองให้เกิดประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้สนใจต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1,279 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 244 คน นักเรียนหญิงจำนวน 1,035 คน จากโรงเรียน 3 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ที่กำลังเรียนวิชากระบี่กระบองอยู่ และที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบองมาแล้ว

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ที่กำลังเรียนวิชากระบี่กระบองอยู่ และที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบองมาแล้ว ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 300 คน จากโรงเรียนชลกัลยานุกูล จำนวน 100 คน โรงเรียนชลราษฎรอำรุง 2 จำนวน 100 คน โรงเรียนพลุดาหลวงวิทยา จำนวน 100 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608.)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตรและวิธีการสอน

2.2 ด้านครูผู้สอน

2.3 ด้านนักเรียน

2.4 ด้านสถานที่และอุปกรณ์

2.5 ด้านวัดผลและประเมินผล

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดให้ 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
มาก	เท่ากับ	4 คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
น้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

ประเมินค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ประเมินผล ดังนี้ (ชูศรี วงษ์รัตน์. 2550: 69)

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีการเรียนวิชาการกระบี่กระบอง มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open Form Questionnaires)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัยทั้งใน และต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับ ตลอดจนปรึกษาผู้รู้หลาย ๆ ท่านและศึกษาข้อมูลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อรวบรวมรายละเอียดข้อมูลต่าง ๆ ในการสร้างเครื่องมือ
2. นำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ทุก ๆ ด้าน
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปปรึกษาประธานและกรรมการควบคุมเพื่อขอคำแนะนำไปแก้ไขปรับปรุง
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแก้ไข จากผู้เชี่ยวชาญ มาแก้ไขปรับปรุงแล้วให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาณิพนธ์พิจารณา
6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient of Alpha)

ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ .95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถาม
2. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนในจังหวัดชลบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
4. ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 300 ชุด ที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ (f) และหาค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง โดยใช้สถิติที (t-test Independent) ที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552
4. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 มาสรุปเป็นรายด้าน แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
p	แทน	ความน่าจะเป็น
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการแจกแบบสอบถามไปยังโรงเรียนที่การเรียนการสอนวิชากระบี่กระบอง ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 จำนวน 300 คน และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถาภาพทั่วไปของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาแปลความหมายเป็นระดับความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปรเพศ โดยใช้สถิติที (t-test Independent Samples) ในการนี้ที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาสรุปเป็นรายด้านและนำเสนอเป็นความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 300)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	150	50.00
หญิง	150	50.00
รวม	300	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 300 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และนักเรียนหญิง 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี ปีการศึกษา 2552 โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาแปลความหมายเป็นระดับความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตาราง 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน (n = 300)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้เกิดทักษะการออกกำลังกาย	3.81	0.87	มาก
2. การเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย	3.57	0.86	มาก
3. การเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้เกิดสมรรถภาพทางกาย	3.79	0.84	มาก
4. การเรียนวิชากระบี่กระบองมีส่วนช่วยส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมได้	3.52	1.00	มาก
5. การเรียนวิชากระบี่กระบองส่งเสริมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	3.69	0.98	มาก
6. เนื้อหาวิชากระบี่กระบองที่สอนตรงตามหลักสูตร	3.78	0.88	มาก
7. หลักสูตรวิชากำหนดเวลาเรียนได้อย่างเหมาะสม	3.67	0.92	มาก
8. เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน	3.77	0.83	มาก
9. การสอนมีเนื้อหาเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.69	0.88	มาก
10. เนื้อหาวิชากระบี่กระบองมีความชัดเจนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	3.78	0.91	มาก
รวม	3.71	0.56	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่า ความความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.71, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ การเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้เกิดทักษะการออกกำลังกาย ($\bar{X}$ = 3.81, S.D. = 0.87)

ตาราง 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านผู้สอน (n = 300)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ผู้สอนมีความรู้ และมีความสามารถในการวิชาที่สอน	4.14	0.77	มาก
2. ผู้สอนถ่ายทอดความรู้และทักษะในวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี	3.93	0.78	มาก
3. ผู้สอนปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย	3.89	0.81	มาก
4. ผู้สอนมีสุนทราภรณ์ที่สมบูรณ์แข็งแรงและจิตใจดี	3.91	0.87	มาก
5. ผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยและเหมาะสมในการสอน	4.00	0.91	มาก
6. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ ในหน้าที่การสอน	4.01	0.86	มาก
7. ผู้สอนมีการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนกระบี่กระบองทุกชั่วโมงที่สอน	3.75	0.95	มาก
8. ผู้สอนสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดึงดูดที่สอนกระบี่กระบอง	3.60	0.92	มาก
9. ผู้สอนมีการเตรียมแผนการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	3.89	0.81	มาก
10. ผู้สอนมีเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสม	3.81	0.82	มาก
รวม	3.89	0.56	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านผู้สอน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ ผู้สอนมีความรู้ และมีความสามารถในการวิชาที่สอน ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.77)

ตาราง 4 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านนักเรียน (n = 300)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. นักเรียนได้รับความรู้และทักษะประสบการณ์จากการเรียนวิชากระบี่กระบอง	3.83	0.84	มาก
2. นักเรียนมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน	3.63	0.85	มาก
3. นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและ ตรงต่อเวลา	3.67	0.84	มาก
4. นักเรียนมีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพอนามัยที่ดี	4.12	0.84	มาก
5. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ไปแนะนำกับคนอื่นได้	3.60	0.96	มาก
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนวิชากระบี่กระบอง	3.73	0.88	มาก
7. นักเรียนเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีและอารมณ์ดี	4.10	0.85	มาก
8. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง	3.79	0.92	มาก
9. นักเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนๆ	3.66	0.92	มาก
10. นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ดี	3.91	0.88	มาก
รวม	3.80	0.53	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านนักเรียนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ นักเรียนมีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพอนามัยที่ดี ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.84)

ตาราง 5 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอน
(n=300)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. สถานที่ในการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองมีความเหมาะสม	3.81	0.88	มาก
2. สถานที่สำหรับการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีความเหมาะสมและปลอดภัย	3.63	0.91	มาก
3. สถานที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบอง	3.61	0.97	มาก
4. สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	3.74	0.84	มาก
5. วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนมีความปลอดภัย	3.73	0.91	มาก
6. มีสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสม	3.61	1.00	มาก
7. มีการเก็บบำรุงรักษา ซ่อมแซม อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ดี สะดวกต่อการใช้งาน	3.54	0.99	มาก
8. อุปกรณ์มีเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน	3.47	0.97	มาก
9. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความสมบูรณ์อยู่ในสภาพใช้งานได้	3.57	0.96	มาก
10. มีบริการยืมอุปกรณ์การฝึกนอกเวลาเรียน	3.35	1.13	มาก
รวม	3.61	0.64	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่
และอุปกรณ์การเรียนการสอน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$, S.D.= 0.64)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือสถานที่ในการเรียนการสอน
วิชากระบี่กระบองมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 3.81$, S.D.= 0.88)

ตาราง 6 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและประเมินผล (n = 300)

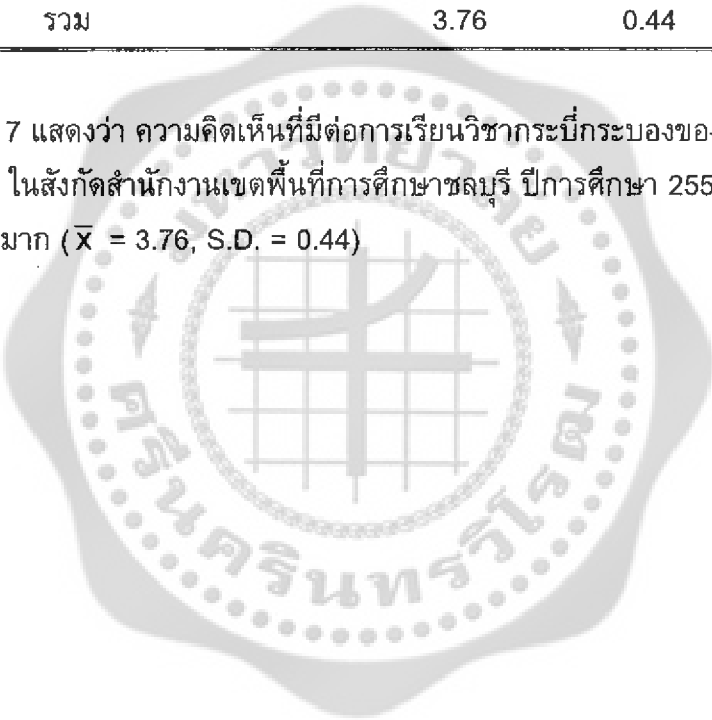
รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. การวัดผลและประเมินผล ตรงตามเนื้อหากิจกรรมการเรียนการสอน	3.91	0.86	มาก
2. มีการสังเกตพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร	3.60	0.83	มาก
3. มีการสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	3.79	0.89	มาก
4. การสอบทักษะทางพลศึกษามีความเหมาะสมกับระดับทักษะความสามารถของนักเรียน	3.88	0.91	มาก
5. การวัดและประเมินผลช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	3.79	0.90	มาก
6. การสอบทำให้ทราบระดับความพยายามและความตั้งใจของนักเรียน	3.84	0.84	มาก
7. การวัดผลและประเมินผลวิชากระบี่กระบองมีความยุติธรรม	3.77	0.87	มาก
8. มีการแจ้งล่วงหน้าก่อนการประเมินผลทุกครั้ง	3.84	0.91	มาก
9. มีการจัดการประลองทักษะกระบี่กระบองให้นักเรียนเป็นประจำ	3.50	1.05	มาก
10. นักเรียนทราบและยอมรับผลการสอบวิชากระบี่กระบองทุกครั้ง	3.81	0.95	มาก
รวม	3.77	0.55	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ การวัดผลและประเมินผล ตรงตามเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.86)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 (n=300)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน	3.71	0.56	มาก
2. ด้านครูผู้สอน	3.89	0.56	มาก
3. ด้านนักเรียน	3.80	0.53	มาก
4. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอน	3.61	0.64	มาก
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.77	0.55	มาก
รวม	3.76	0.44	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 โดยรวมทุกด้าน
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.76, S.D. = 0.44)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552

ตาราง 8 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร
และวิธีการสอน (n = 150)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้เกิดทักษะการออกกำลังกาย	3.85	0.86	มาก
2. การเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย	3.70	0.81	มาก
3. การเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้เกิดสมรรถภาพทางกาย	3.77	0.83	มาก
4. การเรียนวิชากระบี่กระบองมีส่วนช่วยส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมได้	3.71	0.95	มาก
5. การเรียนวิชากระบี่กระบองส่งเสริมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	3.77	1.00	มาก
6. เนื้อหาวิชากระบี่กระบองที่สอนตรงตามหลักสูตร	3.82	0.88	มาก
7. หลักสูตรวิชากำหนดเวลาเรียนได้อย่างเหมาะสม	3.76	0.87	มาก
8. เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน	3.87	0.80	มาก
9. การสอนมีเนื้อหาเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.81	0.82	มาก
10. เนื้อหาวิชากระบี่กระบองมีความชัดเจนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	3.90	0.84	มาก
รวม	3.80	0.45	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชาย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านจุดมุ่งหมาย
หลักสูตร และวิธีการสอนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ เนื้อหาวิชากระบี่กระบองมีความชัดเจน
สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.45)

ตาราง 9 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านครูผู้สอน (n = 150)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ผู้สอนมีความรู้ และมีความสามารถในวิชาที่สอน	4.20	0.82	มาก
2. ผู้สอนถ่ายทอดความรู้และทักษะในวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี	3.95	0.75	มาก
3. ผู้สอนปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย	3.94	0.76	มาก
4. ผู้สอนมีสุขอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงและจิตใจดี	3.85	0.84	มาก
5. ผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยและเหมาะสมในการสอน	3.87	0.96	มาก
6. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ ในหน้าที่การสอน	4.01	0.93	มาก
7. ผู้สอนมีการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนกระบี่กระบองทุกชั่วโมงที่สอน	3.65	1.00	มาก
8. ผู้สอนสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดีขณะที่สอนกระบี่กระบอง	3.60	0.88	มาก
9. ผู้สอนมีการเตรียมแผนการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	3.85	0.81	มาก
10. ผู้สอนมีเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสม	3.71	0.83	มาก
รวม	3.86	0.50	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านครูผู้สอนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ ผู้สอนมีความรู้ และมีความสามารถในวิชาที่สอน ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.82)

ตาราง 10 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านนักเรียน (n = 150)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. นักเรียนได้รับความรู้และทักษะประสบการณ์จากการเรียนวิชากระบี่กระบอง	3.86	0.85	มาก
2. นักเรียนมีความสุขภาพเรียบร้อย มารยาทงาม	3.68	0.80	มาก
3. นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและ ตรงต่อเวลา	3.73	0.85	มาก
4. นักเรียนมีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพอนามัยที่ดี	4.16	0.84	มาก
5. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ไปแนะนำกับคนอื่นได้	3.66	0.98	มาก
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนวิชากระบี่กระบอง	3.87	0.85	มาก
7. นักเรียนเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีและอารมณ์ดี	4.10	0.86	มาก
8. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง	3.94	0.91	มาก
9. นักเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนๆ	3.78	0.87	มาก
10. นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ดี	3.81	0.91	มาก
รวม	3.86	0.43	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านนักเรียนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ นักเรียนมีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพอนามัยที่ดี ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.84)

ตาราง 11 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียน
การสอน (n = 150)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. สถานที่ในการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองมีความเหมาะสม	3.91	0.82	มาก
2. สถานที่สำหรับการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีความเหมาะสม และปลอดภัย	3.69	0.87	มาก
3. สถานที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบอง	3.65	0.92	มาก
4. สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	3.75	0.83	มาก
5. วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนมีความปลอดภัย	3.68	0.85	มาก
6. มีสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสม	3.51	0.91	มาก
7. มีการเก็บบำรุงรักษา ซ่อมแซม อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ ดีสะดวกต่อการใช้งาน	3.61	1.00	มาก
8. อุปกรณ์มีเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน	3.44	0.89	ปานกลาง
9. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความสมบูรณ์อยู่ในสภาพใช้ได้	3.59	0.84	มาก
10. มีบริการยืมอุปกรณ์การฝึกนอกเวลาเรียน	3.50	0.98	มาก
รวม	3.63	0.50	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชาย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่ และ
อุปกรณ์การเรียนการสอนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด คือ สถานที่ในการเรียนการสอนวิชากระบี่
กระบองมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.82)

ตาราง 12 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและประเมินผล
(n = 150)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การวัดผลและประเมินผล ตรงตามเนื้อหากิจกรรมการเรียนการสอน	3.93	0.84	มาก
2. มีการสังเกตพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร	3.55	0.79	มาก
3. มีการสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	3.81	0.90	มาก
4. การสอบทักษะทางพลศึกษา มีความเหมาะสมกับระดับทักษะ ความสามารถของนักเรียน	3.95	0.95	มาก
5. การวัดและประเมินผลช่วยให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ในการเรียนมากขึ้น	3.77	0.87	มาก
6. การสอบทำให้ทราบระดับความพยายามและความตั้งใจของนักเรียน	3.82	0.85	มาก
7. การวัดผลและประเมินผลวิชากระบี่กระบองมีความยุติธรรม	3.81	0.79	มาก
8. มีการแจ้งล่วงหน้าก่อนการประเมินผลทุกครั้ง	3.83	0.90	มาก
9. มีการจัดการประลองทักษะกระบี่กระบองให้นักเรียนเป็นประจำ	3.67	1.00	มาก
10. นักเรียนทราบและยอมรับผลการสอบวิชากระบี่กระบองทุกครั้ง	3.85	0.87	มาก
รวม	3.80	0.41	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ การสอบทักษะทางพลศึกษา มีความเหมาะสมกับระดับทักษะความสามารถของนักเรียน ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.95)

ตาราง 13 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร
และวิธีการสอน (n = 150)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. การเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้เกิดทักษะการออกกำลังกาย	3.77	0.89	มาก
2. การเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย	3.43	0.89	ปานกลาง
3. การเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้เกิดสมรรถภาพทางกาย	3.82	0.84	มาก
4. การเรียนวิชากระบี่กระบองมีส่วนช่วยส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมได้	3.33	1.01	ปานกลาง
5. การเรียนวิชากระบี่กระบองส่งเสริมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	3.61	0.95	มาก
6. เนื้อหาวิชากระบี่กระบองที่สอนตรงตามหลักสูตร	3.73	0.88	มาก
7. หลักสูตรวิชากำหนดเวลาเรียนได้อย่างเหมาะสม	3.58	0.96	มาก
8. เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน	3.67	0.85	มาก
9. การสอนมีเนื้อหาเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.57	0.91	มาก
10. เนื้อหาวิชากระบี่กระบองมีความชัดเจนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	3.66	0.95	มาก
รวม	3.62	0.64	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.62, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ การเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้เกิดสมรรถภาพทางกาย ($\bar{x}$ = 3.82, S.D. = 0.84)

ตาราง 14 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านครูผู้สอน (n = 150)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ผู้สอนมีความรู้ และมีความสามารถในวิชาที่สอน	4.07	0.71	มาก
2. ผู้สอนถ่ายทอดความรู้และทักษะในวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี	3.90	0.81	มาก
3. ผู้สอนปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย	3.85	0.85	มาก
4. ผู้สอนมีสุขอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงและจิตใจดี	3.96	0.90	มาก
5. ผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยและเหมาะสมในการสอน	4.13	0.84	มาก
6. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ ในหน้าที่การสอน	4.01	0.78	มาก
7. ผู้สอนมีการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนกระบี่กระบองทุกชั่วโมงที่สอน	3.86	0.90	มาก
8. ผู้สอนสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดีขณะที่สอนกระบี่กระบอง	3.61	0.95	มาก
9. ผู้สอนมีการเตรียมแผนการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	3.93	0.82	มาก
10. ผู้สอนมีเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสม	3.91	0.80	มาก
รวม	3.92	0.61	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านครูผู้สอนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ ผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยและเหมาะสมในการสอน ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.84)

ตาราง 15 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านนักเรียน (n = 150)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. นักเรียนได้รับความรู้และทักษะประสบการณ์จากการเรียนวิชากระบี่กระบอง	3.80	0.84	มาก
2. นักเรียนมีความสุขภาพเรียบร้อย มารยาทงาม	3.58	0.90	มาก
3. นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและ ตรงต่อเวลา	3.61	0.89	มาก
4. นักเรียนมีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพอนามัยที่ดี	4.08	0.84	มาก
5. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ไปแนะนำกับคนอื่นได้	3.55	0.93	มาก
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนวิชากระบี่กระบอง	3.58	0.89	มาก
7. นักเรียนเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีและอารมณ์ดี	4.09	0.85	มาก
8. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง	3.63	0.92	มาก
9. นักเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนๆ	3.55	0.95	มาก
10.นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ดี	4.01	0.85	มาก
รวม	3.75	0.61	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านนักเรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.75, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ นักเรียนเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีและอารมณ์ดี ($\bar{x}$ = 4.09, S.D. = 0.85)

ตาราง 16 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียน
การสอน (n = 150)

รายการ	ความ คิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. สถานที่ในการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองมีความเหมาะสม	3.72	0.93	มาก
2. สถานที่สำหรับการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีความเหมาะสมและปลอดภัย	3.57	0.95	มาก
3. สถานที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบอง	3.58	1.02	มาก
4. สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	3.72	0.84	มาก
5. วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนมีความปลอดภัย	3.77	0.96	มาก
6. มีสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสม	3.71	1.07	มาก
7. มีการเก็บบำรุงรักษา ซ่อมแซม อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ดี สะดวกต่อการใช้งาน	3.47	0.99	ปานกลาง
8. อุปกรณ์มีเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน	3.51	1.05	มาก
9. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความสมบูรณ์อยู่ในสภาพใช้งานได้	3.55	1.08	มาก
10. มีบริการยืมอุปกรณ์การฝึกนอกเวลาเรียน	3.21	1.24	ปานกลาง
รวม	3.58	0.75	มาก

จากตาราง 16 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนมีความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.96)

ตาราง 17 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและประเมินผล
(n = 150)

รายการ	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. การวัดผลและประเมินผล ตรงตามเนื้อหากิจกรรมการเรียนการสอน	3.89	0.88	มาก
2. มีการสังเกตพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร	3.65	0.88	มาก
3. มีการสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	3.77	0.89	มาก
4. การสอบทักษะทางพลศึกษามีความเหมาะสมกับระดับทักษะ ความสามารถของนักเรียน	3.82	0.87	มาก
5. การวัดและประเมินผลช่วยให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ในการเรียนมากขึ้น	3.81	0.94	มาก
6. การสอบทำให้ทราบระดับความพยายามและความตั้งใจของนักเรียน	3.86	0.83	มาก
7. การวัดผลและประเมินผลวิชากระบี่กระบองมีความยุติธรรม	3.73	0.94	มาก
8. มีการแจ้งล่วงหน้าก่อนการประเมินผลทุกครั้ง	3.85	0.94	มาก
9. มีการจัดการประลองทักษะกระบี่กระบองให้นักเรียนเป็นประจำ	3.34	1.07	ปานกลาง
10. นักเรียนทราบและยอมรับผลการสอบวิชากระบี่กระบองทุกครั้ง	3.77	1.03	มาก
รวม	3.74	0.66	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นด้วยมาก คือ การวัดผลและประเมินผล ตรงตามเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = 0.88)

ตาราง 18 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ตามตัวแปรเพศ

รายการ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		t	P
	(n = 150)		(n = 150)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน	3.80	0.45	3.62	0.64	2.79	.006*
2. ด้านครูผู้สอน	3.86	0.50	3.92	0.61	-0.93	.354
3. ด้านนักเรียน	3.86	0.43	3.75	0.61	1.83	.068
4. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอน	3.63	0.50	3.58	0.75	0.71	.476
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.80	0.41	3.74	0.66	0.92	.357
รวม	3.79	0.33	3.72	0.53	1.29	.198

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชาย และหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 นักเรียนชาย มีความคิดเห็นโดยรวมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.79 (S.D. = 0.33) และ นักเรียนหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.72 (S.D. = 0.53) เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

4.1 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน

นักเรียนต้องการเพิ่มเวลาเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากกว่านี้ เนื่องจากทักษะในบางทักษะมีความยากง่ายไม่เท่ากัน เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพควรมีการเพิ่มเติมในเรื่องของเวลาเรียนให้มากขึ้น ซึ่งยังเป็นการสืบสานกีฬาไทยอีกด้วย

4.2 ด้านครูผู้สอน

นักเรียนต้องการให้ครูเน้นกิจกรรมการเรียนการสอนในด้านของทักษะ ให้มีความสุขสนาน เพื่อที่ผู้เรียนจะได้เกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ครูควรเป็นกันเองกับนักเรียน เพื่อเพิ่มบรรยากาศในการเรียนให้ดีขึ้น

4.3 ด้านนักเรียน

นักเรียนต้องการให้มีการเรียนการสอนกระบี่กระบองในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทุกแห่ง เพราะว่าเป็นวิชาที่มีความสำคัญสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

4.4 ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอน

นักเรียนมีความต้องการเรียนในร่มและ มีสถานที่ ที่ใช้ในการเรียนการสอนควรมีแผ่นยางพาราปูพื้น อากาศถ่ายเทได้สะดวก สะอาด และปลอดภัย

4.5 ด้านการวัดและประเมินผล

นักเรียนต้องการให้ประเมินทุกครั้งหลังการสอบ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ซึ่งสรุปผลการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552

ประชากร

ประชากรประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1,279 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 244 คน นักเรียนหญิงจำนวน 1,035 คน จากโรงเรียน 3 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ที่กำลังเรียนวิชากระบี่กระบองอยู่ และที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบองมาแล้ว

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 3 โรงเรียน ที่กำลังเรียนวิชากระบี่กระบองอยู่ และที่ผ่านการเรียนวิชากระบี่กระบองมาแล้ว ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 300 คน เป็นโรงเรียนชลกัลยานุกูล จำนวน 100 คน โรงเรียนชลราษฎรอำรุง 2 จำนวน 100 คน โรงเรียนพลุดาหลวงวิทยา จำนวน 100 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608.)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง มีลักษณะตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ซึ่งแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 โดยมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.95 แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตรและวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์ ด้านวัดผลและประเมินผล แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดให้ 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม ชนิดปลายเปิด (Open Form Questionnaires)

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 300 ชุด ที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ (f) และหาค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง โดยใช้สถิติที (t-test Independent) ที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเพศ
4. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 มาสรุปเป็นรายด้าน แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม
2. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียน ในจังหวัดชลบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
4. ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 300 ชุด ที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ (f) และหาค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง โดยใช้สถิติ (t-test Independent) ที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเพศ
4. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 มาสรุปเป็นรายด้าน แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักเรียนชาย จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และนักเรียนหญิง จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 โดยรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.44) และจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้
 - 2.1 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตรและวิธีการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.56)
 - 2.2 ด้านครูผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.56)
 - 2.3 ด้านนักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.53)
 - 2.4 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.64)
 - 2.5 ด้านการวัดและประเมินผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.55)
3. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 โดยรวมทุกด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.33) และจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้
 - 3.1 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตรและวิธีการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.45)
 - 3.2 ด้านครูผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.50)
 - 3.3 ด้านนักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.43)
 - 3.4 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.50)
 - 3.5 ด้านการวัดและประเมินผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$,

S.D. = 0.41)

4. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 โดยรวมทุกด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.53) และจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

4.1 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตรและวิธีการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.64)

4.2 ด้านครูผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.61)

4.3 ด้านนักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.61)

4.4 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.75)

4.5 ด้านการวัดและประเมินผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.66)

5. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552

5.1 ตามตัวแปรเพศ นักเรียนชาย มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเท่ากับ ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.33) และนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเท่ากับ ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.53) เมื่อเปรียบเทียบแล้วพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองแตกต่างกันด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตรและวิธีการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

6.1 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน

นักเรียนต้องการเพิ่มเวลาเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากกว่านี้ เนื่องจากทักษะในบางทักษะมีความยากง่ายไม่เท่ากัน เพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพควรมีการเพิ่มเติมในเรื่องของเวลาเรียนให้มากขึ้น ซึ่งยังเป็นการสืบสานกีฬาไทยอีกด้วย

6.2 ด้านครูผู้สอน

นักเรียนต้องการให้ครูเน้นกิจกรรมการเรียนการสอนในด้านของทักษะ ให้มีความสนุกสนาน เพื่อที่ผู้เรียนจะได้เกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ครูควรเป็นกันเองกับนักเรียนมากขึ้น เพื่อเพิ่มบรรยากาศในการเรียนให้ดีขึ้น

6.3 ด้านนักเรียน

นักเรียนต้องการให้มีการเรียนการสอนกระบี่กระบองในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาทุกแห่ง เพราะว่าเป็นวิชาที่มีความสำคัญ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

6.4 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอน

นักเรียนต้องการเรียนในร่ม และสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนควรมีแผ่นยางพาราปูพื้น มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก สะอาด และปลอดภัย

6.5 ด้านการวัดและประเมินผล

นักเรียนต้องการให้ประเมินทุกครั้งหลังการสอบ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

อภิปรายผล

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ปรากฏว่านักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง โดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้รับความรู้และเข้าใจในกีฬากบี่กระบองมากขึ้น ได้รับทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากครูผู้สอนเป็นที่น่าสนใจ อีกทั้งยังเกิดความรักในกีฬากบี่กระบองมากขึ้น สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเพื่อน นักเรียนยังเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬากบี่กระบองอย่างแท้จริงอีกด้วยจึงทำให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

1.1 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตรและวิธีการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนทำให้เกิดทักษะการออกกำลังกายและมีสมรรถภาพทางกายที่ดี เนื้อหาของวิชาตรงตามหลักสูตรการสอน มีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนมีความชัดเจนในการปฏิบัติตาม การเรียนวิชากระบี่กระบองส่งเสริมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาดังที่ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 22-27) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การสอนพลศึกษาทำให้เกิดการพัฒนาด้านร่างกาย พัฒนาด้านจิตใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ มีน้ำใจนักกีฬา พัฒนาด้านทักษะจากการทำงานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท ทั้งนี้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษายังมีการตรวจสอบสภาพและการทดสอบสมรรถภาพของนักเรียนอยู่เป็นประจำ ดังนั้นทำให้ครูสามารถประเมินผลการเรียนการสอนและประเมินสมรรถภาพและพัฒนาการทางร่างกายนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

1.2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าผู้สอนมีความสามารถในการสอนวิชาสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะในวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี มีระเบียบวินัยตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับการสอน ผู้สอนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ อีกทั้งมีการเตรียมแผนการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ปฏิักฝึให้นักเรียนเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 7) กล่าวว่า ครูพลศึกษาจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ภารกิจทาง

พลศึกษาได้ดีมีประสิทธิภาพ ควรมีลักษณะที่สำคัญคือ เป็นผู้ที่มีศรัทธาในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง เป็นผู้มีความรู้สึกในความรับผิดชอบสูง เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์กระตือรือร้น มีบุคลิกที่ดี และมีสุขภาพสมบูรณ์

1.3 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้ร่างกายแข็งแรงมีสุขภาพจิตที่ดี สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้และยังได้รับความรู้ทางด้านทักษะของกีฬากระบี่กระบองเป็นอย่างดี นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนวิชากระบี่กระบอง สอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2549: 27) ที่กล่าวว่า การสอนวิชาพลศึกษาทำให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผล มีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ มีความอดทน อดกลั้น และปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้

1.4 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งสื่อที่ใช้ในการสอนมีความเหมาะสมและชัดเจน ด้านวัสดุอุปกรณ์การเรียนมีจำนวนเพียงพอและปลอดภัย อีกทั้งสถานที่สำหรับการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีความเหมาะสมและปลอดภัย สอดคล้องกับ บุซเซอร์ และรีด (ชนะ ฤทธิธรรม, 2550: 60 อ้างอิงจาก Bucher; & Reads, 1971: 255) ให้ข้อเสนอแนะว่า ครูพลศึกษาต้องศึกษาสิ่งที่จะสอนอย่างละเอียดจนเข้าใจ จัดเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม จัดสถานที่เรียนให้น่าสนใจ รวมทั้งห้องเรียน โรงฝึกพลศึกษา หรือสนามกีฬา ตลอดจนการสาธิตสิ่งที่สอนตามขั้นตอนโดยใช้อุปกรณ์ ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมทุกคนในการปฏิบัติกิจกรรม สอนให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามกฎและระเบียบ มีความรวดเร็วและแน่นอนในการตัดสินใจ การสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม สร้างเสริมบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ การมีน้ำใจนักกีฬา นำไปสู่การสอนที่สนุกสนาน และบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้

1.5 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนคิดเห็นว่าการวัดและการประเมินผลตรงตามเนื้อหาการเรียนการสอนทดสอบทักษะมีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนตามสภาพที่เป็นจริง การทดสอบในแต่ละครั้งทำให้ความพยายามและความตั้งใจของนักเรียนเพิ่มขึ้น ทักษะที่ใช้ในการทดสอบ มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งมีความเหมาะสมกับกับความสามารถของนักเรียน และนักเรียนจะได้รับการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการประเมินผล และรับทราบระดับความสามารถของตนทุกครั้ง การวัดผลและประเมินผลวิชากระบี่กระบองมีความยุติธรรม สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 183) ที่กล่าวว่า ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผล สามารถช่วย

ให้นักเรียนทราบสถานภาพของตนเองที่ได้ถูกถูกต้อง โดยมีผลคะแนนเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจมากยิ่งขึ้น ทั้งการวัดและการประเมินผลยังช่วยจัดหรือแบ่งระดับความสามารถ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถคัดค้านักเรียนที่มีระดับทักษะสูงนำไปฝึกเป็นนักกีฬาต่อไปในอนาคต

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552

3.1 จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญระดับที่ 05. ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเด็กในวัยนี้มักมีทัศนคติต่อตนเองในด้านลบ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กมักเกิดความสับสนในบทบาทของตน อารมณ์แปรปรวนง่าย สิ่งเหล่านี้มาจากการพัฒนาตามสอดคล้องกับ แมคโคบี และ แจ็คคลิน (สรวงศ์ ใ้วตระกูล. 2533; อ้างอิงจาก Maccoby; & Jacklin; & 1974: 105) พบว่า นักเรียนชายมีความสามารถหรือพฤติกรรมดีกว่าผู้หญิง นักเรียนชายแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่าผู้หญิง

ข้อเสนอแนะ

ในครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา ควรนำผลของการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐาน การเรียนการสอนวิชานี้ให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบทักษะวิชากระบี่กระบองของนักเรียน โดยแยกเพศชาย และเพศหญิง

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่างสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ที่มีต่อวิชากระบี่กระบอง

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กาวิณ กาญจนบุระ. (2550). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากริทธาของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษาและนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2550. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรวาย แก่นวงศ์คำ. (2524). การจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- . (2529). วิธีการสอนวิชาเอกพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จารุวรรณ บุญรอด. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2538). จิตวิทยาการบริหาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- จิระวัฒน์ วงษ์สวัสดิวัฒน์. (2538). ทศนะคติความเชื่อและพฤติกรรม : การวัด, การพยากรณ์ การเปลี่ยนแปลง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- จีระพันธุ์ พลพัฒน์. (2532). หลักสูตรและหลักการสอน. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชนวัฒน์ ศรีพุ่มบาง. (2547). ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชนะ ฤทธิธรรม. (2549). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง สาขาพลศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชนินทร์ ยุกตะนันท์. (2544). กระบี่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ชาญณรงค์ คำเพชร. (2548). ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทงศ์ศักดิ์ ทองศรีสุข. (2548). ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชามวยไทย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์ธิดา บุตุตะมาศ. (2548). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. 2546. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นาค เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2513). วิชากระบี่กระบอง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- บุญมี เลากุลสถานต์. (2531). ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). ทศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประมวล บัวทอง. (2537). พัฒนาการของกระบี่กระบอง. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- แผน เจริญชัย. (2537). ปัญหาการเรียนการสอนกิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิต. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2532). การทดสอบและการประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2527). กระบี่กระบอง. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- . (2547). กระบี่กระบอง 1. ฉะเชิงเทรา: โรงพิมพ์ประสานมิตร.
- ภาคภูมิ เอนกพงษ์. (2547). ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือที่มีต่อวิชาลีลาศ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนพร ถ้วนเพชร. (2546). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2546. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ลาวัลย์ จักรานุวัฒน์. (2540). *ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโทภาคพิเศษสาขาบริหารธุรกิจ (M.B.A.) สังกัดวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานครต่อการจัดการศึกษาภาคพิเศษ*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). *หลักและวิธีการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2548). *ปรัชญา หลักการ วิธีสอนและวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันชัย บุญรอด. (2533). *พ 203 กระบี่*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัท พิมพ์ ดี.
- (2549). *เอกสารประกอบการสอน พล 511 การพัฒนาหลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิชากร จันทรโคตร. (2533). *ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับรายการกีฬาทางโทรทัศน์ ที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภชัย กุหาพงศ์. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สงัด อุทานนท์. (2535). *สารานุกรม ฉบับเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ*. กรุงเทพฯ: สมศักดิ์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สันต์ท โกมลบุตร ณ นคร. (2506). *ประวัติศาสตร์ธรรมชาติและการเมือง แห่งอาณาจักรสยาม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรสัมพันธ์. ถ่ายเอกสาร.
- สาคร ศิริจันทร์. (2550). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุจิตรา สุนทรทรัพย์. (2540). *การวิเคราะห์คุณลักษณะไทย คุณค่า และกระบวนการถ่ายทอดศิลปะ การต่อสู้ป้องกันตัวแบบไทย กระบี่กระบอง*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (พัฒนาศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาภรณ์ ศรีเกียรติ. (2550). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนกีฬาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2533). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี. (2551). รายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติการชลบุรี : กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานฯ.
- อนันต์ ันทราย. (2535). *ความคิดเห็นในการพัฒนาตนเองของครูประจำการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- เอนก ช้างน้อย. (2523). *ปัญหาการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- Beaver, Mary Guy. (2000). A Survey of Physical Education Program in the Community Colleges of North Carolina. *Dissertation Abstracts International*. (online). 61 – 10A.
- Best, J.W. (1977). *Research in Education*. (3rd ed). New Jersey: Prentice Hall Inc
- Bucher, C.A. (1971). *Foundation of Physical Education*. St.Louis: The C.V. Mosby Co.
- Cope, Lrorm David. (1992). *Student Attitudes Toward Teacher Behavior and Program Content Within Physical Education*, *Dissertation Abstracts*. 30(4): 961.
- Good, C.V. (1959). *Dictionary of Education*. New York: McGraw Hill.
- Hein, Nilma S. (1972, November). *A survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Program in the districts an Island in the State*
- Kocak, S. Hurmeric. (2006, August). *Attitudes Toward Physical Education Classes of Primary School Students in Turkey*. 103(1) :296-300. Retrieved March 1, 2007, form <http://www.pubmed.gov>.
- Kolesnik, Walter. (1970). *Education Psychology*. 2nd ed. New York: McGraw - Hill.
- Krejcie, Robert V.; & Morgan, Daryle W. (1970). *Determining Samper Size of Research*. *Education and Phychological Measurement*. 30(3): 608.
- McCarthy, Creaig Cchance. (2001). A Profile of Physical Education Administration : Characteriatics, Roles and Functions of Administrations of Colleges or school of Physical Education. *Dissertation Abstracts International*. (online). 61-09A.
- Of Elective Physical Education*
- Ray, M.C. (1981, February). A Comparison of College students Attitude Enrolled in Required Classes. *Dissertation Abstracts International*. (41): 2561-A.
- Stoker, Steven Vauhn. (1999, February). *Physical and Health Education Curriculums ; Middle School Students Attitudes Toward a Collaborative Approach*. *Dissertation*

Abstracts International. 37(01): 608A.

Thurstone, L. (1977). *Attitudes Can be Measured : Attitudes Theory and Measurement*.
New York: Willey & Sons, Inc.

Triandis, H.C. (1971). *Attitudes and Attitudes Change*. New York: John Willey &
Sons, Inc.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552

คำชี้แจง

1. จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อทราบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552

เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน
2. ด้านครูผู้สอน
3. ด้านนักเรียน
4. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอน
5. ด้านวัดผล และประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง เป็นแบบสอบถาม
ชนิดปลายเปิด (Open Form Questionnaires)

3. โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงตาม
ความเป็นจริง

ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง
ซึ่งผลของการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าร้อยละ (%) และ
เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นเท่านั้น โดยไม่ส่งผลกระทบต่องานแบบสอบถาม
แต่ประการใด

ผู้วิจัยขอขอบคุณในการให้ความร่วมมือที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นางสาวพรฤดี ฮวดเฮง

นิสิตปริญญาโท

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความและเติมข้อความลงในช่องว่าง

ตามสภาพความเป็นจริง

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาการกระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552 (ที่กำลังเรียนวิชาการกระบี่กระบองอยู่ และที่ผ่านการเรียนวิชาการกระบี่กระบองมาแล้ว)

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาการกระบี่กระบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านตามความ

เป็นจริง

ระดับความคิดเห็น

5 หมายถึง ท่านเห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง ท่านเห็นด้วยมาก

3 หมายถึง ท่านเห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง ท่านเห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง ท่านเห็นด้วยน้อยที่สุด

ด้านที่ 1 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้เกิดทักษะการออกกำลังกาย /					
2. การเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย ✓					
3. การเรียนวิชากระบี่กระบองทำให้เกิดสมรรถภาพทางกาย ✓					
4. การเรียนวิชากระบี่กระบองมีส่วนช่วยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมได้ ✓					
5. การเรียนวิชากระบี่กระบองส่งเสริมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ✓					
6. เนื้อหาวิชากระบี่กระบองที่สอนตรงตามหลักสูตร					
7. หลักสูตรวิชากำหนดเวลาเรียนได้อย่างเหมาะสม					
8. เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน					
9. การสอนมีเนื้อหาเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิต					
10. เนื้อหาวิชากระบี่กระบองมีความชัดเจนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง					

ด้านที่ 2 ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ผู้สอนมีความรู้ และมีความสามารถในวิชาที่สอน /					
2. ผู้สอนถ่ายทอดความรู้และทักษะในวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี ✓					
3. ผู้สอนปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ✓					
4. ผู้สอนมีสุขอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงและจิตใจดี ✓					
5. ผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อยและเหมาะสมในการสอน ✓					
6. ผู้สอนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบในหน้าที่การสอน					
7. ผู้สอนมีการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนกระบี่กระบองทุกชั่วโมงที่สอน					
8. ผู้สอนสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดีขณะที่สอนกระบี่กระบอง					
9. ผู้สอนมีการเตรียมแผนการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ					
10. ผู้สอนมีเกณฑ์การประเมินผลที่เหมาะสม					

ด้านที่ 3 ด้านนักเรียน

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. นักเรียนได้รับความรู้และทักษะประสบการณ์จากการเรียนวิชา กระบี่กระบอง /					
2. นักเรียนมีความสุขภาพเรียบร้อย มารยาทงาม					
3. นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและ ตรงต่อเวลา /					
4. นักเรียนมีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพอนามัยที่ดี /					
5. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ไปแนะนำกับคนอื่นได้ /					
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนวิชากระบี่กระบอง /					
7. นักเรียนเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีและอารมณ์ดี					
8. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบอง					
9. นักเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนๆ					
10. นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ดี					

ด้านที่ 4 ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอน

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สถานที่ในการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองมีความเหมาะสม /					
2. สถานที่สำหรับการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีความเหมาะสม และปลอดภัย /					
3. สถานที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบอง /					
4. สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ /					
5. วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนมีความปลอดภัย /					
6. มีสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสม					
7. มีการเก็บบำรุงรักษา ซ่อมแซม อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ดี สะดวกต่อการใช้งาน					
8. อุปกรณ์มีเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน					
9. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความสมบูรณ์อยู่ในสภาพใช้งานได้					
10. มีบริการยืมอุปกรณ์การฝึกนอกเวลาเรียน					

ด้านที่ 5 ด้านวัดผล และประเมินผล

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การวัดผลและประเมินผล ตรงตามเนื้อหากิจกรรมการเรียนการสอน					
2. มีการสังเกตพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร					
3. มีการสอบวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
4. การสอบทักษะทางพลศึกษา มีความเหมาะสมกับระดับทักษะความสามารถของนักเรียน					
5. การวัดและประเมินผลช่วยให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น					
6. การสอนทำให้ทราบระดับความพยายามและความตั้งใจของนักเรียน					
7. การวัดผลและประเมินผลวิชากระบี่กระบอง มีความยุติธรรม					
8. มีการแจ้งล่วงหน้าก่อนการประเมินผลทุกครั้ง					
9. มีการจัดการประลองทักษะกระบี่กระบองให้นักเรียนเป็นประจำ					
10. นักเรียนทราบและยอมรับผลการสอบวิชากระบี่กระบองทุกครั้ง					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ด้านที่ 1 ด้านจุดมุ่งหมาย หลักสูตร และวิธีการสอน

.....

.....

.....

ด้านที่ 2 ด้านครูผู้สอน

.....

.....

.....

ด้านที่ 3 ด้านนักเรียน

.....

.....

.....

ด้านที่ 4 ด้านสถานที่ และอุปกรณ์การเรียนการสอน

.....

.....

.....

ด้านที่ 5 ด้านวัดผล และประเมินผล

.....

.....

.....

ด้านที่ 6 ด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ รองศาสตราจารย์ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี รองศาสตราจารย์ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์วาสนา มั่งคั่ง รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
5. อาจารย์ณรงค์ วิชัยรัตน์ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวพรฤดี ฮวดเฮง
วันเดือนปีเกิด	15 ธันวาคม 2525
สถานที่เกิด	อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	0273/6 ต.สัตหีบ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี 20180
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรมนักเรียน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสุตา จ.ชลบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2538	ประถมศึกษา จากโรงเรียนนาวิกโยธินบูรณะ จ.ชลบุรี
พ.ศ. 2541	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสิงห์สมุทร จ.ชลบุรี
พ.ศ. 2544	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2547	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2549	การศึกษาระดับบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2553	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ